ВОКАЛЬНІ ТВОРИ

НА

СЛОВА ЯРА СЛАВУТИЧА

УПОРЯДКУВАВ

СЕРГІЙ ЯРЕМЕНКО

СЛАВУТА

1978

diasporiana.org.ua

ВОКАЛЬНІ ТВОРИ

НА

СЛОВА ЯРА СЛАВУТИЧА

УПОРЯДКУВАВ

СЕРГІЙ ЯРЕМЕНКО

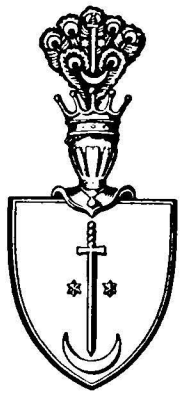

diasporiana.org.ua

СЛАВУТА

1978

КОВАЛЕНКИ

ПОДЯКА

Григорій та Анна Сенишини з Едмонтону, а також їхня донька Настуня, одружена з Браєном Райдером, для вшанування світлої пам'яти Олекси Марковича Николаєва-Коваленка та його дружини Віри пожертвували 1,500 долярів (із залишеної спадщини О. М. Николаєва-Коваленка) на це видання. Шевченківська Фундація в Канаді подарувала 500 дол., а п. Теодор Кунцяк — 100 дол. Видавництво складає щиру подяку жертводавцям.

1963

Slavuta Publishers
72 Westbrook Drive
Edmonton, Canada T6J 2E1

ISBN 0-919452-20-5

МАРШ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ СІЧІ

Для однорідного хору

Музика Гліба Лепшинського

Allegro marciale

Piano

Ми йдем на бій, гу-дуть гуч-ні ко-

ло-ни, Стря-са-є зем---лю тан-ко-ва хо---да. За рід----ний

край проллєм ми кров чер---во-ну, Щоб зги-нув гніт і ста-лінська ор-

piu f p mf

да. Хо-діть до нас, хо-роб--рі по-бра--ти-ми! Во-лі--є

piu f p mf

сер---це виз---во-лить бать-ків. Так до-ве--дім ді-ла--ми

бо-йо---ви-ми, Що ми на--щад----ки славних ко--за--ків! Ми

йдем впе- ків!

Ми йдем на бій, гудуть гучні колони,
Стрясає землю танкова хода.
За рідний край проллєм ми кров червону,
Щоб згинув гніт і сталінська орда.

Приспів:

Ходіть до нас, хоробрі побратими!
Воліє серце визволить батьків.
Так доведім ділами бойовими,
Що ми — нащадки славних козаків!

Ми йдем вперед, і прапор жовто-синій
Вгорі на вітрі звихрюється знов.
Несем соборній рідній Україні
Державний цвіт і волю, і любов.

Приспів.

А стихне бій, і постріли останні
Відгомонять над гонами полів,
Тоді від Холму ген аж до Кубані
Розквітне край і лона двох морів.

Приспів.

Чернігівська Січ, 1941.

Для однорідного хору

ПАРТИЗАНСЬКА

Музика Миколи Фоменка

Allergreto

Piano

Заспів

Крізь лі-си й бо-----ло--

Staccato sempre

-----та про----сте-ли-лась путь. На ні--мець-кі

вра-жі ро-ти пар-ти--за-ни йдуть, пар----ти---за---ни йдуть..

На ні-мецькі вра-жі ро-ти пар-ти-за-ни йдуть, пар--ти-

CODA Poco meno mosso

за---ни йдуть.

Allargando

Крізь ліси й болота
Простелилась путь.
На німецькі вражі роти
Партизани йдуть.

Гей, тривожні чати,
Промені в очах
Ще й пекельні автомати
Виснуть на плечах!

Вдарили в гармати:
— Вороже, втікай!
Гей, нікому не здолати
Наш багатий край!

Крізь ліси й болота
Простелилась путь.
На московські вражі роти
Партизани йдуть.

Чернігівська Січ, 1941.

ОТАМАН СТРІЛЕЦЬ

Для солоспіву

Музика Миколи Фоменка

Andante

Piano

Ой, у по-лі над мо-

ги--ло-ю зас-му-тив-ся чеб---рець: По-ві-тав-------ся з ку--ле-

ю О--та-ман Стрі-лець. Як при-пав же він до рід-но-ї,

до си-ро--ї зем----лі: Зваж--те,хлоп------ці - со-ко--ли,

sosten.

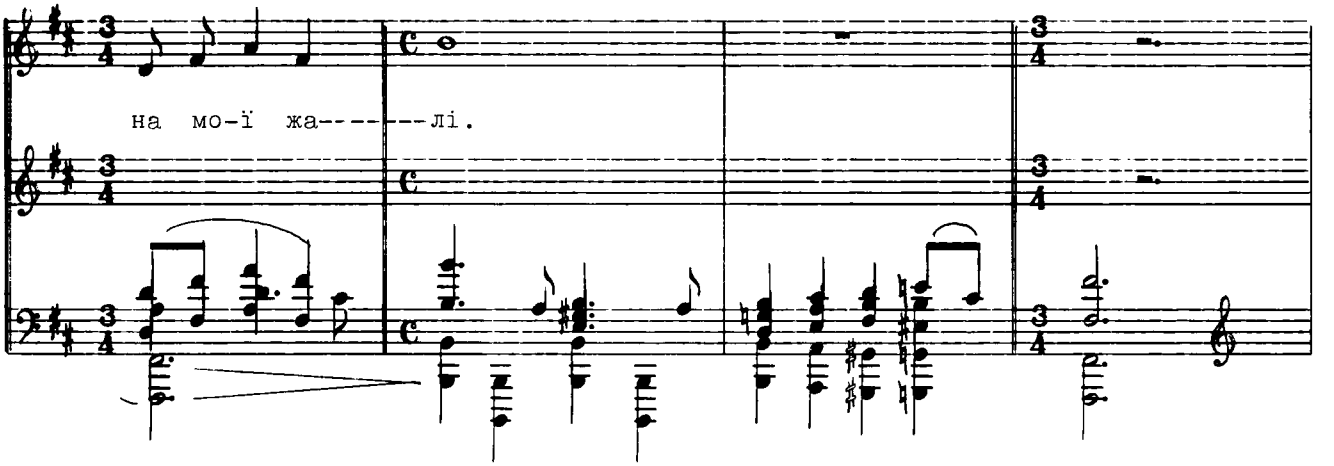
на мо-ї жа--------лі.

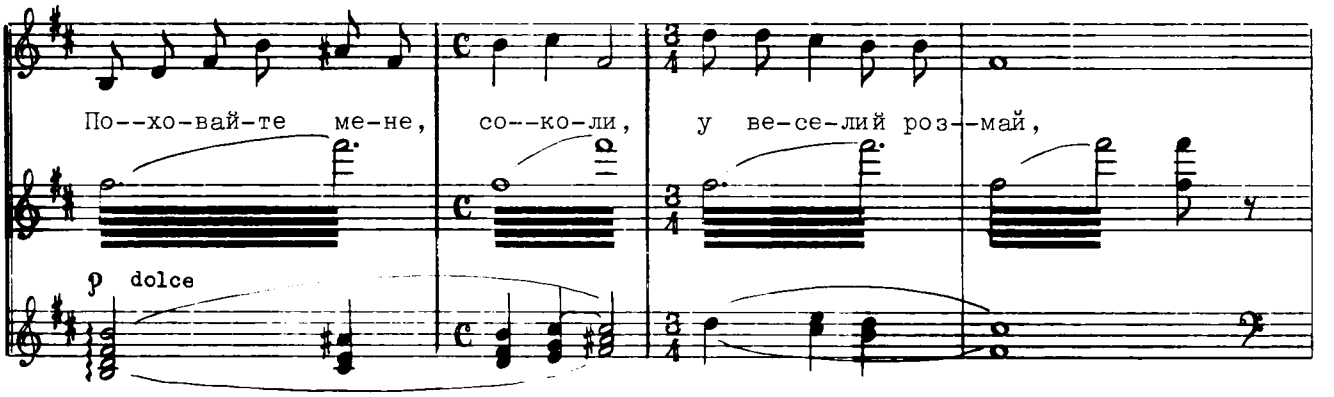
По--хо-вай-те ме-не, со--ко-ли, у ве-се-лий роз--май,
p dolce

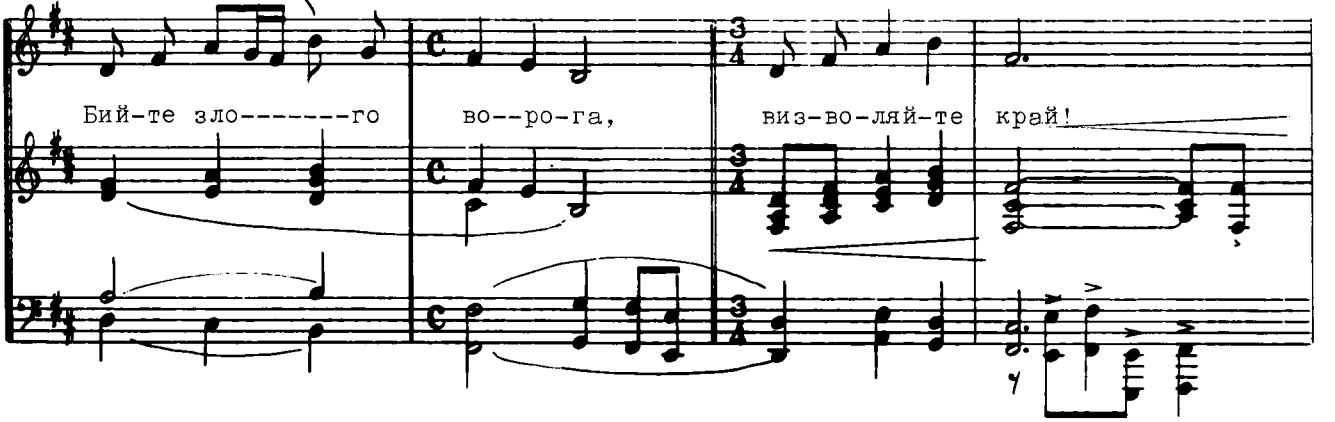
Бий-те зло-------го во--ро-га, виз-во-ляй-те край!

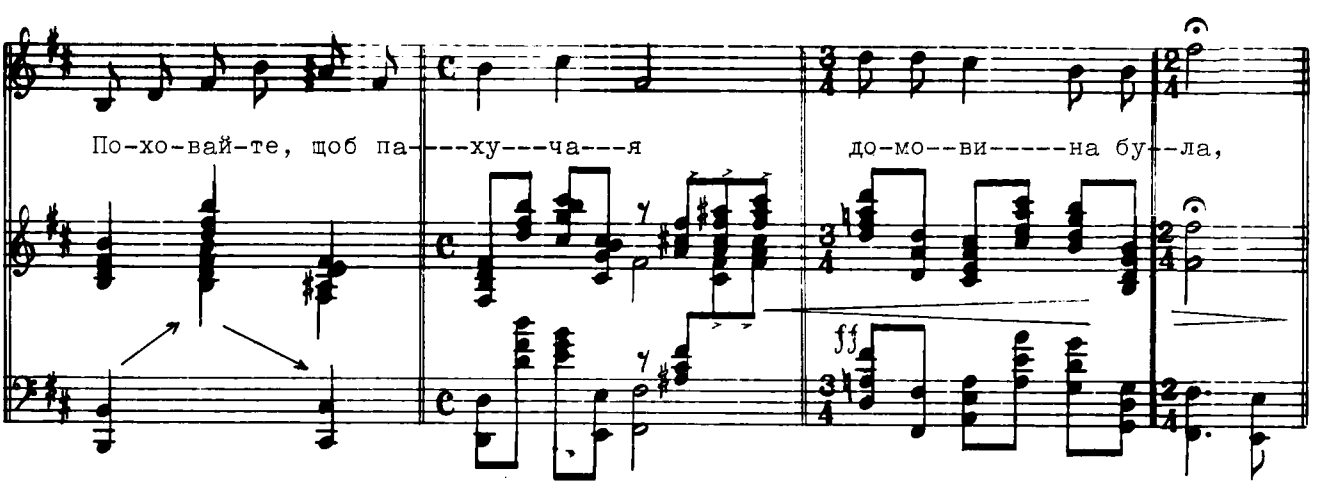
По-хо-вай-те, щоб па----ху---ча---я до-мо--ви-----на бу--ла,
ff

mf

Щоб вас лю------та смерть мо---я на бо-ї ве------ла!

mf

Meno mosso

Ой, у по-лі над мо----ги---ло--ю,

Meno mosso

Зве-се-лив-ся чеб---рець: Там ле-жить по-----хо---ва------ний

Ralentando

О-та-ман Стрі----лець.

Ralentando

ppp

pp

Ой, у полі над могилою
Засмутився чебрець:
Повітався з кулею
Отаман Стрілець.

Як припав же він до рідної,
До сирої землі:
— Зважте, хлопці-соколи,
На мої жалі.

Поховайте мене, соколи,
У веселий розмай,
Бийте злого ворога,
Визволяйте край!

Поховайте, щоб пахучая
Домовина була,
Щоб вас люта смерть моя
На бої вела!

Ой, у полі над могилою,
Звеселився чебрець:
Там лежить похований
Отаман Стрілець.

Чернігівська Січ, 1942

КИЇВ

Для однорідного хору

Музика Романа Бородієвича

Op.89-F

Maestoso

Piano

Не- збор--ний, на го-----рах су-

во-----рих Твер--ди-----не--ю ві----ри сто--їть, Під

стя---гом Со--фі----ї на по----------рох роз--бив--ши на-

ва---ли сто--літь. Мов рай----ду--га,даль не-----о----

зо---------ра: До------вко--ла на ти----ся-чу верст Мо-

гу---та дзвін-ка Свя--то---го----ра Не--се Во--ло--ди----ми-рів

хрест. І вго----------ру, як ша--------бля, злі--та---є

Бог--да----------на важ-ка бу-ла---ва, Бо

сла---------ву кня-зів об--кра---да---є Зух---ва---------ла мо-

лод--------ша Мос-ква. І, гнів---ний від кро----ви ор--

дин-----ців, Від сяй----ва сна-ги зо--ло---тий, Він

кли---че на прю пі--хо--тин----------ців, Зо----ве гар-ма--шів

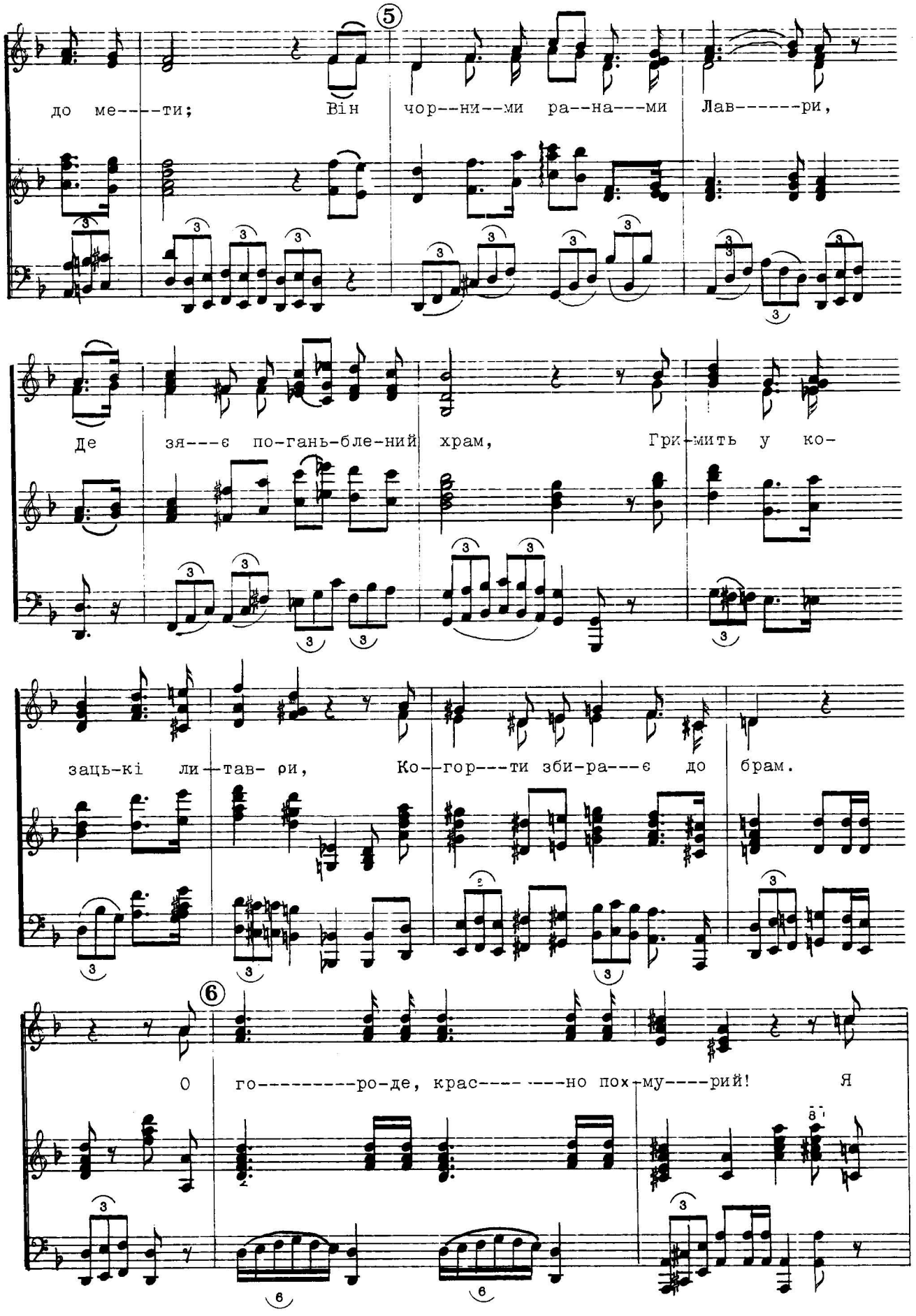
5
до ме----ти; Він чор--ни--ми ра--на---ми Лав------ри,
Де зя---є по-гань-бле-ний храм, Гри-мить у ко-
заць-кі ли--тав- ри, Ко--гор---ти зби-ра---є до брам.
6
О го---------ро-де, крас---- ----но пох-му----рий! Я

ві---------рю в о-мрі---------я--ну мить. Я чу--------ю, як

пра-пор Пет-лю----ри В сер-цях ле-гі--о---------ніз шу-

мить. Я ба--------чу, як тем---- --ря---ва

та----------не Над ща-стям по-вер-нень і стріч,

Як ву------лиць ві-таль------ні ка---шта----------

ни Па---ла------ють міль-йо------на-ми свіч. І

8

пра----во--го зма----гу дер--жа----------ва, від--род--- же--на,

влад---но вста-є; І пра---- дід-на,ки-----їв---ська

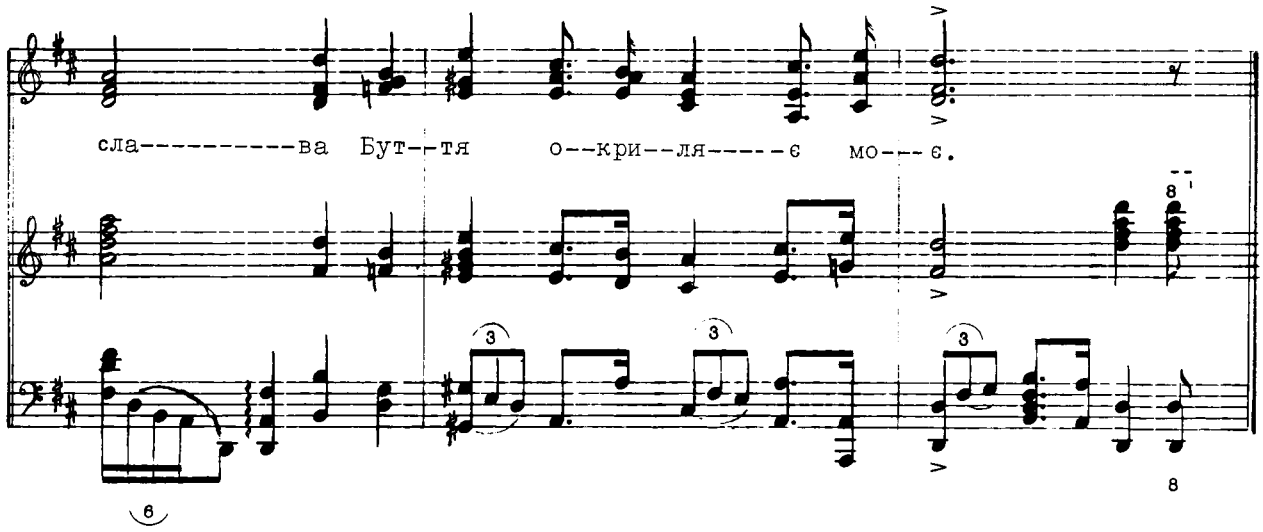

Незборний, на горах суворих
Твердинею віри стоїть,
Під стягом Софії на порох
Розбивши навали століть.

Мов райдуга, даль неозора:
Довкола на тисячу верст
Могута дзвінка Святогора
Несе Володимирів хрест.

І вгору, як шабля, злітає
Богдана важка булава,
Бо славу князів обкрадає
Зухвала молодша Москва.

І гнівний від крови ординців,
Від сяйва снаги золотий,
Він кличе на прю піхотинців,
Зове гармашів до мети;

Він чорними ранами Лаври,
Де зяє поганьблений храм,
Гримить у козацькі литаври,
Когорти збирає до брам.

О городе, красно похмурий!
Я вірю в омріяну мить.
Я чую, як прапор Петлюри
В серцях леґіонів шумить.

Я бачу, як темрява тане
Над щастям повернень і стріч,
Як вулиць вітальні каштани
Палають мільйонами свіч.

І правого змагу держава —
Відроджена — владно встає;
І прадідна, київська слава
Буття окриляє моє. 1953

КАРПАТСЬКІ СІЧОВИКИ

Для чоловічого хору

Музика Григорія Китастого

Moderato

Piano

mf

То не лист о---

сін-ній за во------до--ю

По ши-ро------кій

Ти--сі про-пли---

Баг-ря-нить за хви-ле---ю кру----то----ю

Під---кар---

ва,-

ва.

пат-ська буйна го-ло---ва, під кар-патська Баг-ря-нить за хви-ле--ю кру-

то---ю Під--кар-----патсь-ка буй-на го---ло----ва.

1·2·3·

4.

рів!

Fine

Fine

То не лист осінній за водою
По широкій Тисі проплива, —
Багрянить за хвилею крутою
Підкарпатська буйна голова.

Бились хлопці Хустові на славу,
Полягли в нерівному бою
За свою омріяну державу,
Січовую воленьку свою.

І пливуть до тихого Дунаю —
Мов на турка браття в байдаках.
Синя хвиля жалібно гойдає,
Течія показує їм шлях.

Буде сліз, та не здолає горе
Ні батьків, ні в тузі матерів.
Чорне море, українське море,
Зустрічай своїх богатирів!

1944

КОНОТОПСЬКА СЛАВА

Moderato

Для солоспіву

Музика Григорія Китастого

Piano

mf

mf

То не дим-лять по----жеж ди---ми, не

mf

ри--нуть бу-ру-ни по-то---пу, бе-руть,бе-руть бо---яр на-впе-рей-

ми́, від-важ-ні во--ї з Ко-но---то---пу.

І ко-сять

зайд, не--мов тра-ву, на-рід єд---на------ю--чи під стя----ги.

Ве--де Ви--говсь-кий на Моск--ву пол-ки ко-заць-ко-ї зви-

для повторення 4-го.

тя--ги.

mf

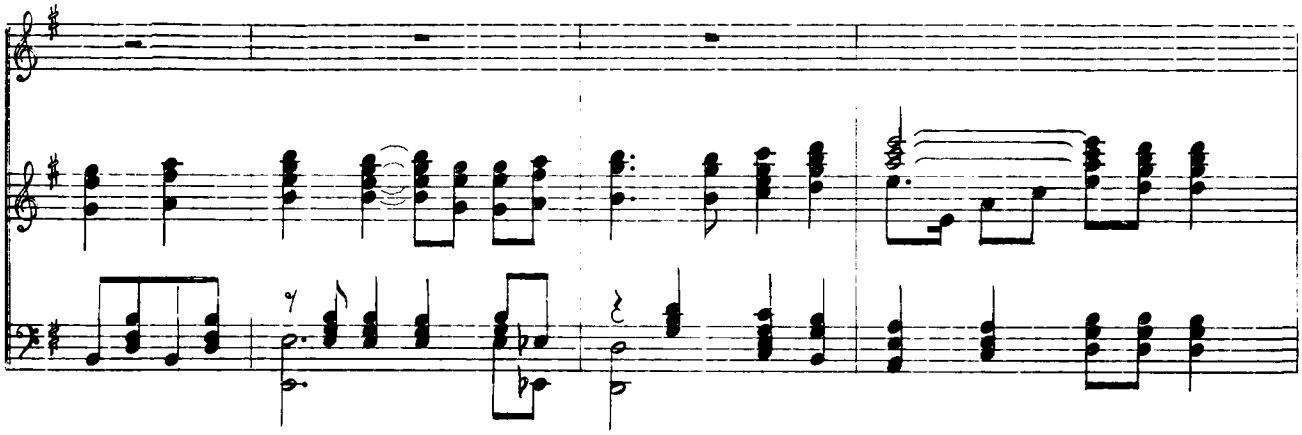

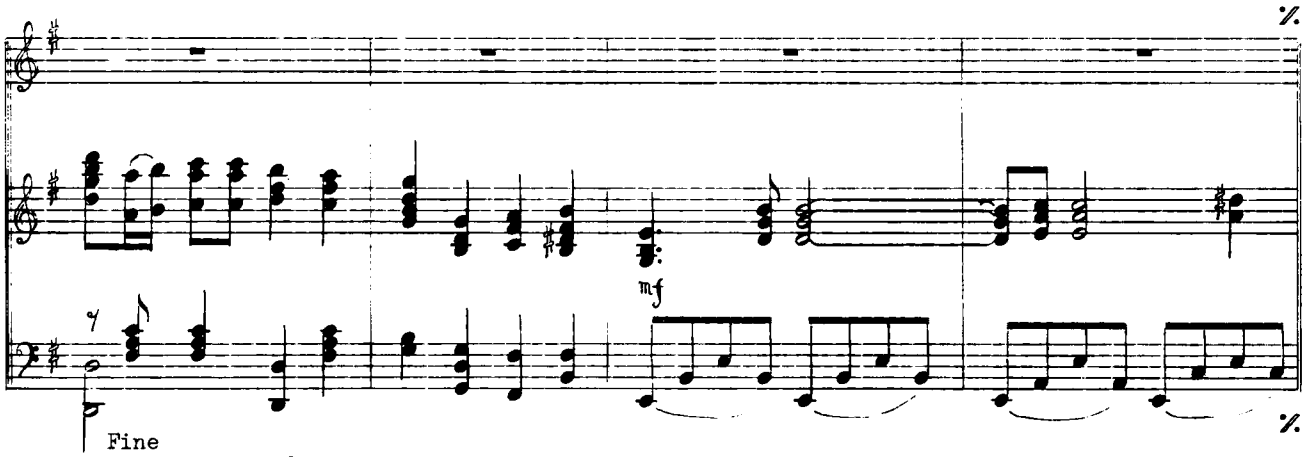

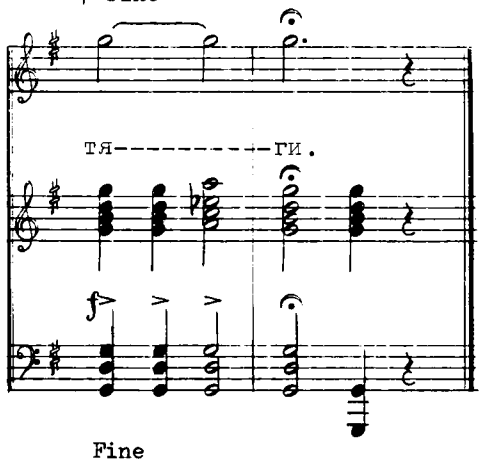

То не димлять пожеж дими,
Не ринуть буруни потопу, —
Беруть бояр навпереймй
Відважні вої з Конотопу.

І косять зайд, немов траву,
Нарід єднаючи під стяги.
Веде Виговський на Москву
Полки козацької звитяги!

Нестримні, з крилами орлів,
Відплати спраглі за наругу —
Летять на орди москалів
Герої Січі, браття з Лугу...

То не гримить від громовиць,
Не чорні хмари б'ють грозою, —
Співають кулі з гаківниць
І кроплять помстою святою.

Метають ядра гармаші,
Шаблям торуючи дорогу...
Радій, народе, від душі!
Святкуй, Виговський, перемогу! 1949

СЛАВА МАЗЕПІ

Кантата

Для квартету (дискант 1, дискант 2, альт 1, альт 2), чотириголосого дитячого хору та фортепіяна

Музика Миколи Фоменка

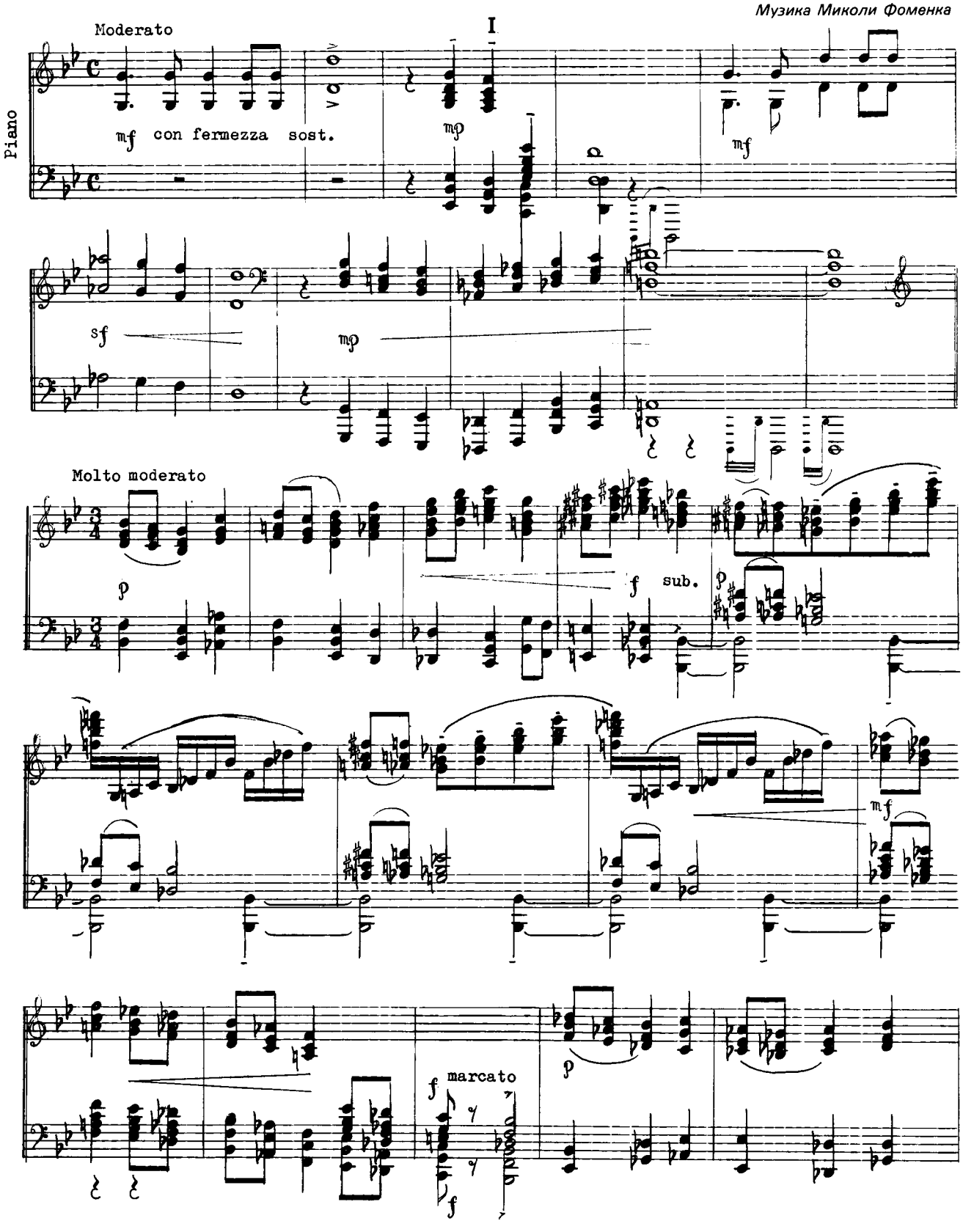

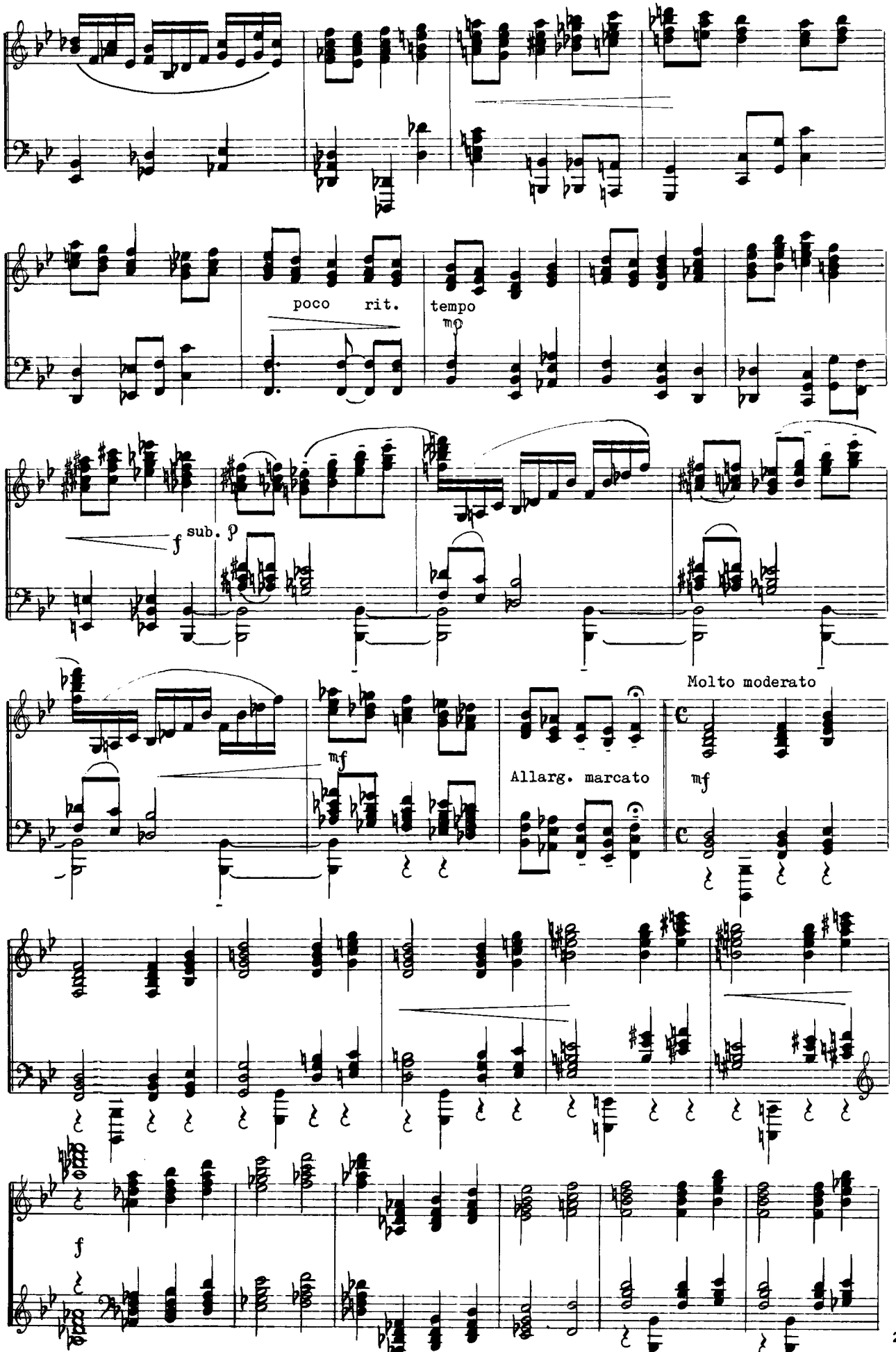
poco rit.
tempo
mp
f
sub. p
mf
Allarg. marcato
Molto moderato
mf
f

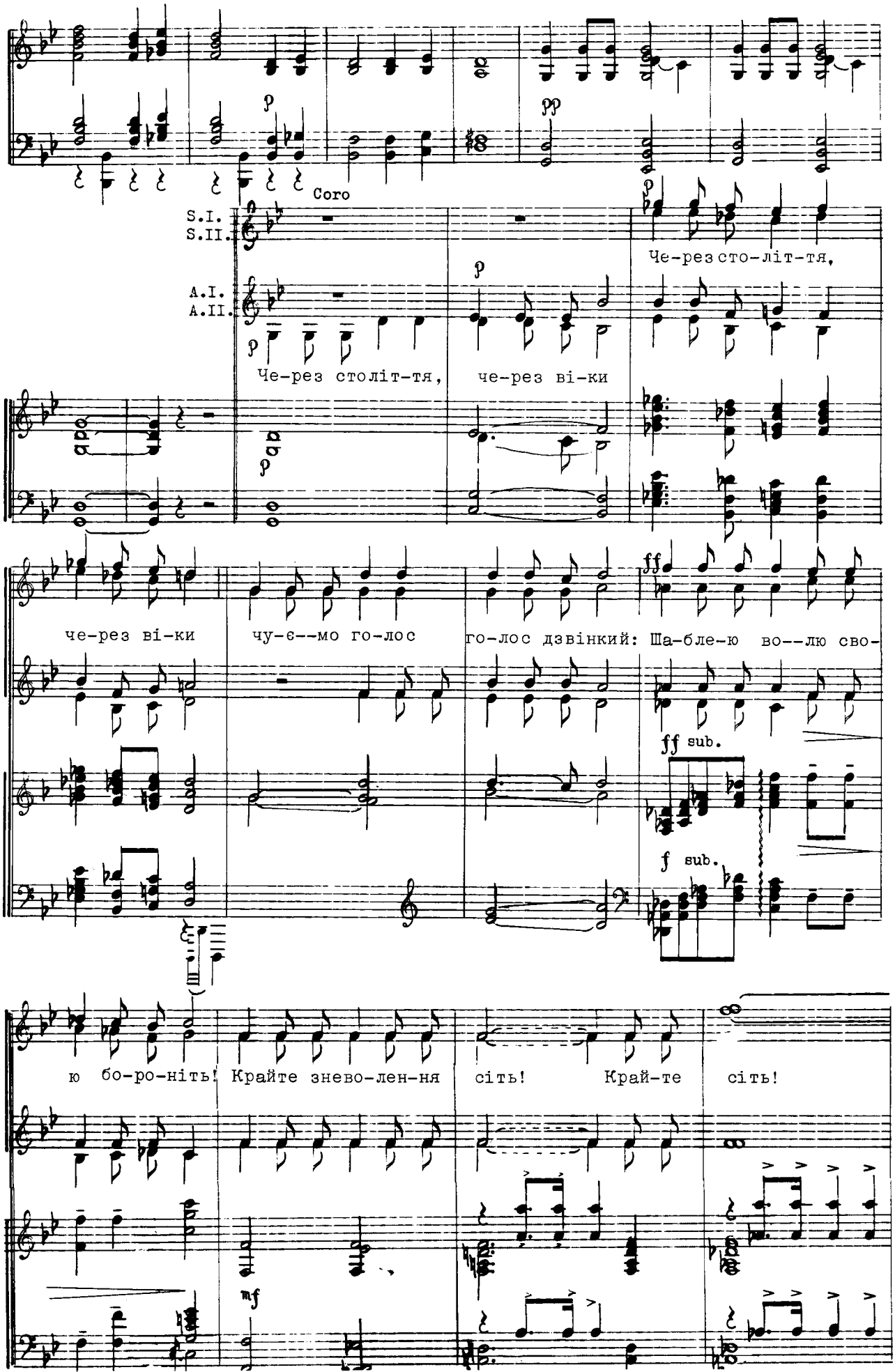
Coro
S.I.
S.II.
A.I.
A.II.
Че-рез сто-літ-тя,
Че-рез століт-тя, че-рез ві-ки
че-рез ві-ки чу-є--мо го-лос го-лос дзвінкий: Ша-бле-ю во--лю сво-
ff sub.
f sub.
ю бо-ро-ніть! Крайте знево-лен-ня сіть! Край-те сіть!
mf

Maestossomento

Сла--ва То--бі,

f

f

ве--ле---муд---- рий Геть-ма------не, Ша---на й до--зем--ний у---

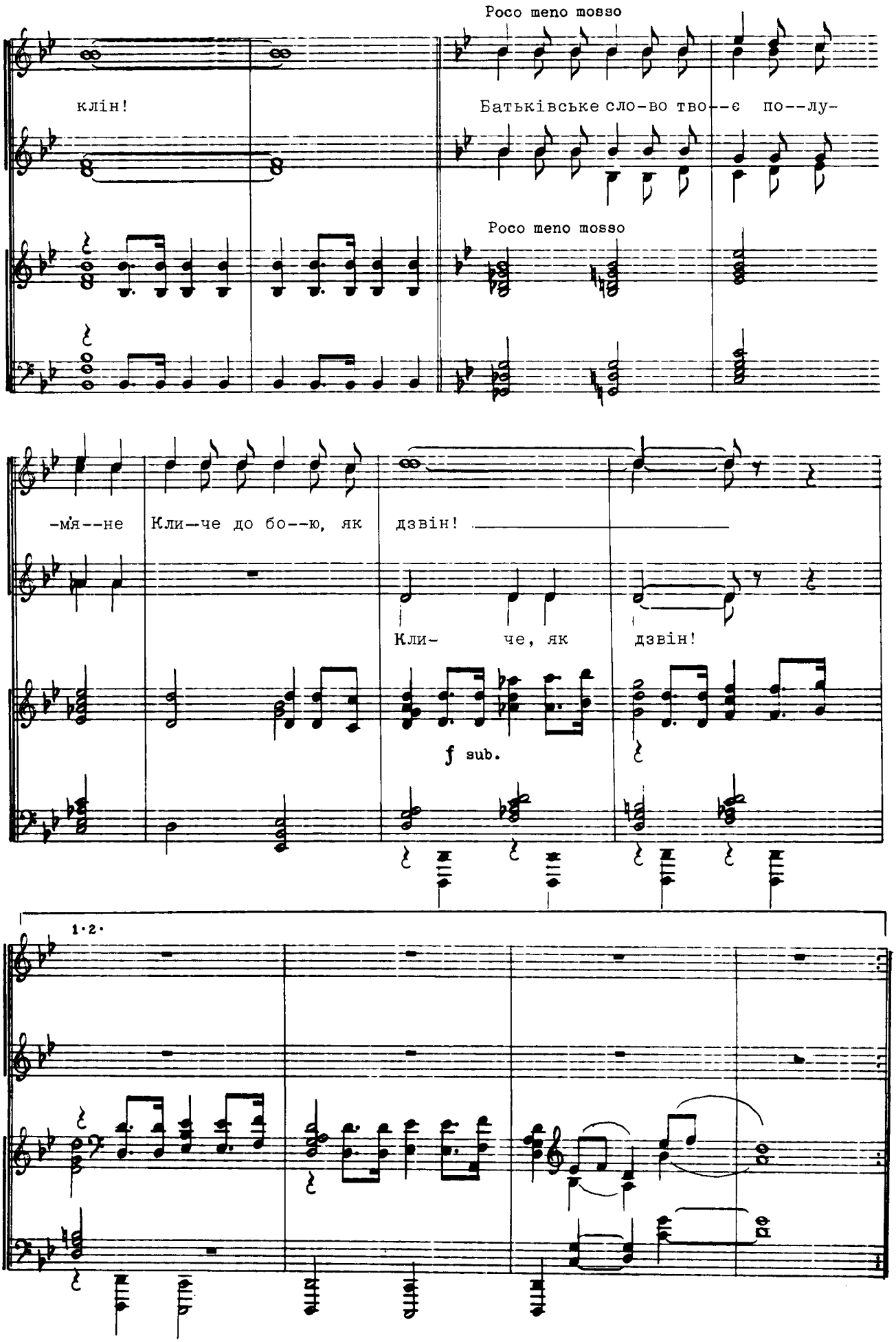
Poco meno mosso
клін!
Батьківське сло-во тво--є по--лу-
Poco meno mosso
-мя--не Кли-че до бо--ю, як дзвін!
Кли- че, як дзвін!
f sub.
1·2·

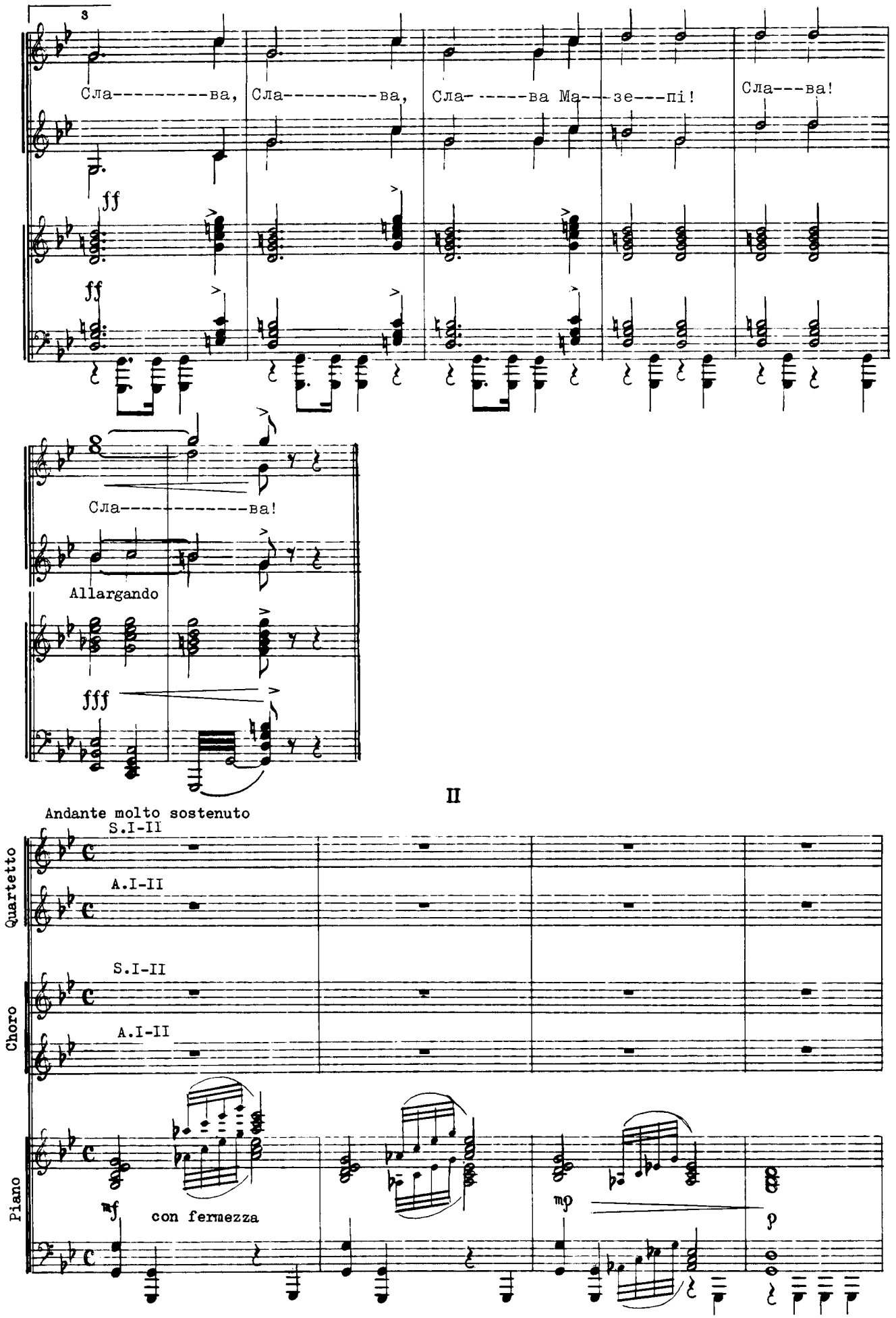
3
Сла---------ва, Сла---------ва, Сла------ва Ма---зе---пі!
Сла---ва!
ff
ff
Сла----------ва!
Allargando
fff
II
Andante molto sostenuto
Quartetto
S.I-II
A.I-II
Choro
S.I-II
A.I-II
Piano
mf
con fermezza
mp
p

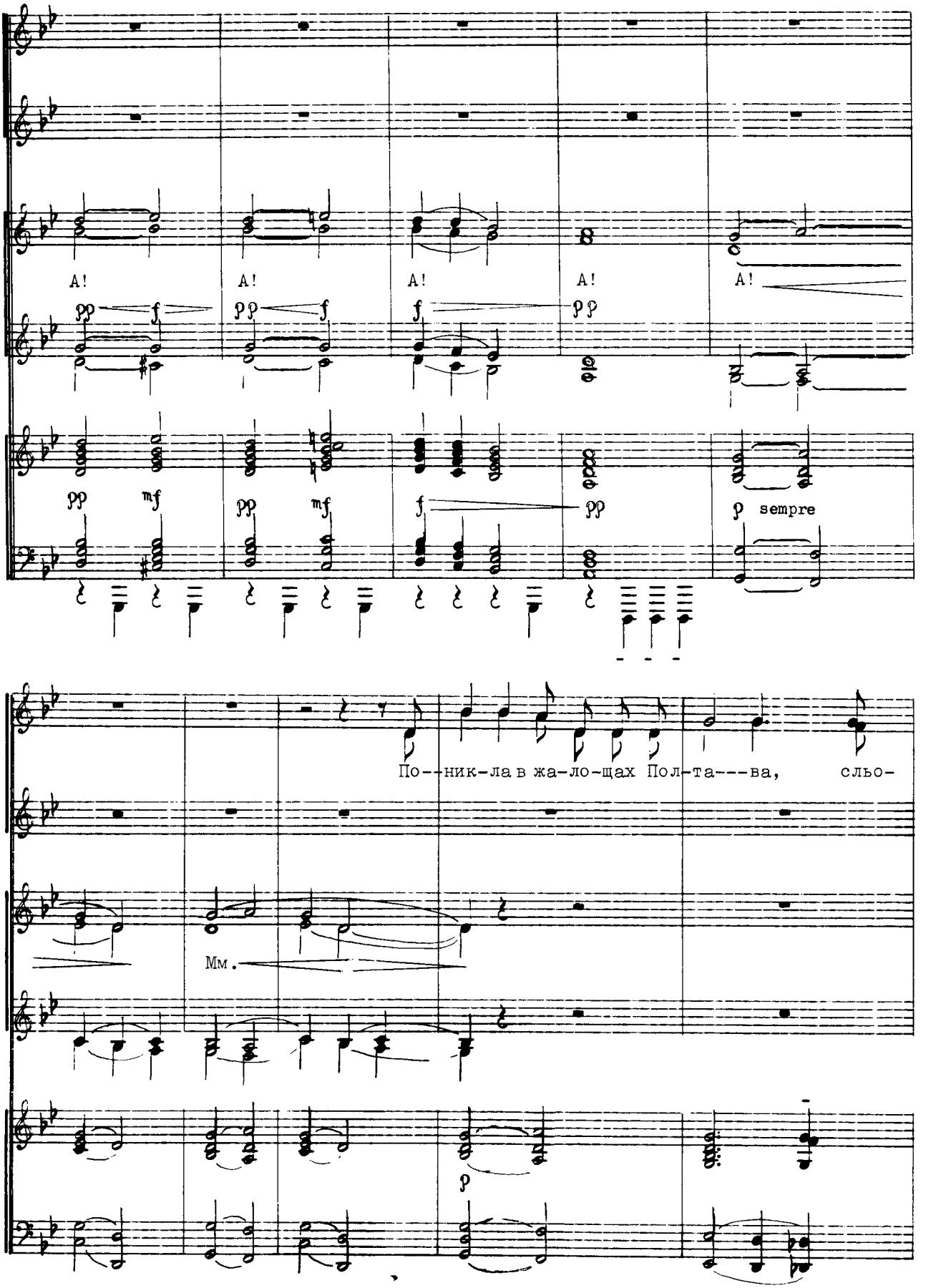
А!
А!
А!
А!
А!
pp
f
pp
f
f
pp
pp
mf
pp
mf
f
pp
p sempre
По--ник-ла в жа-ло-щах Пол-та---ва, сльо-
Мм.
p

Кар---ла й Ма- зе-пи зброй-ні

за---ми спов-нив-ся Дніп-ро. Ма----зе--пи зброй-ні

ла-----ви по--ду-жав лю-тий кат Пет--ро! Спа---да---ють

по--ду-жав лю-----тий кат!

А!

А!

кру-ки з ви-со--ко-сті. Чай---ки ри---да-ють із до--лин. Там,

f sub.

f

де ляг-ли ко----заць--кі кос--ті, Шу--мить за-жу-ре--ний по-

sub. f

там де ляг-ли, Шу------мить по----------

А! А! А!

f

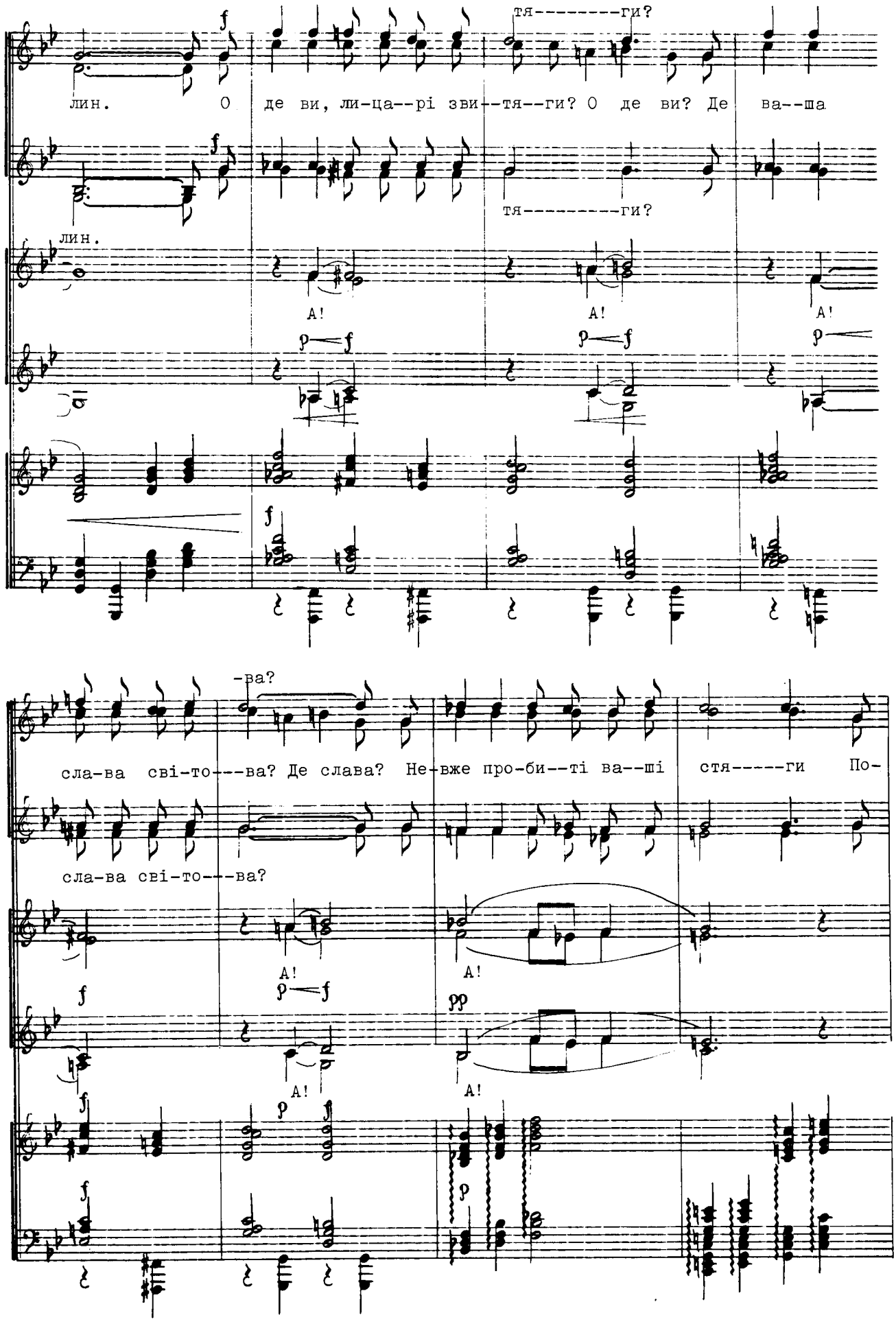
тя--------ги?
лин. О де ви, ли-ца--рі зви--тя--ги? О де ви? Де ва--ша
тя---------ги?
лин.
А! А! А!
-ва?
сла-ва сві-то---ва? Де слава? Не-вже про-би--ті ва--ші стя-----ги По-
сла-ва сві-то---ва?
А! А!
А! А!

в'є ос- му-то--ю тра----ва? Не-вже на згань-бле-ні клей-но---ди

А!

А!

А!

А!

p sub.

За вас, по-бор-ни-ки сво-

p sub.

За вас во--ла----є

f

на ві-ки ля--же чор-ний пил?

А!

f

f sub.

p dolce

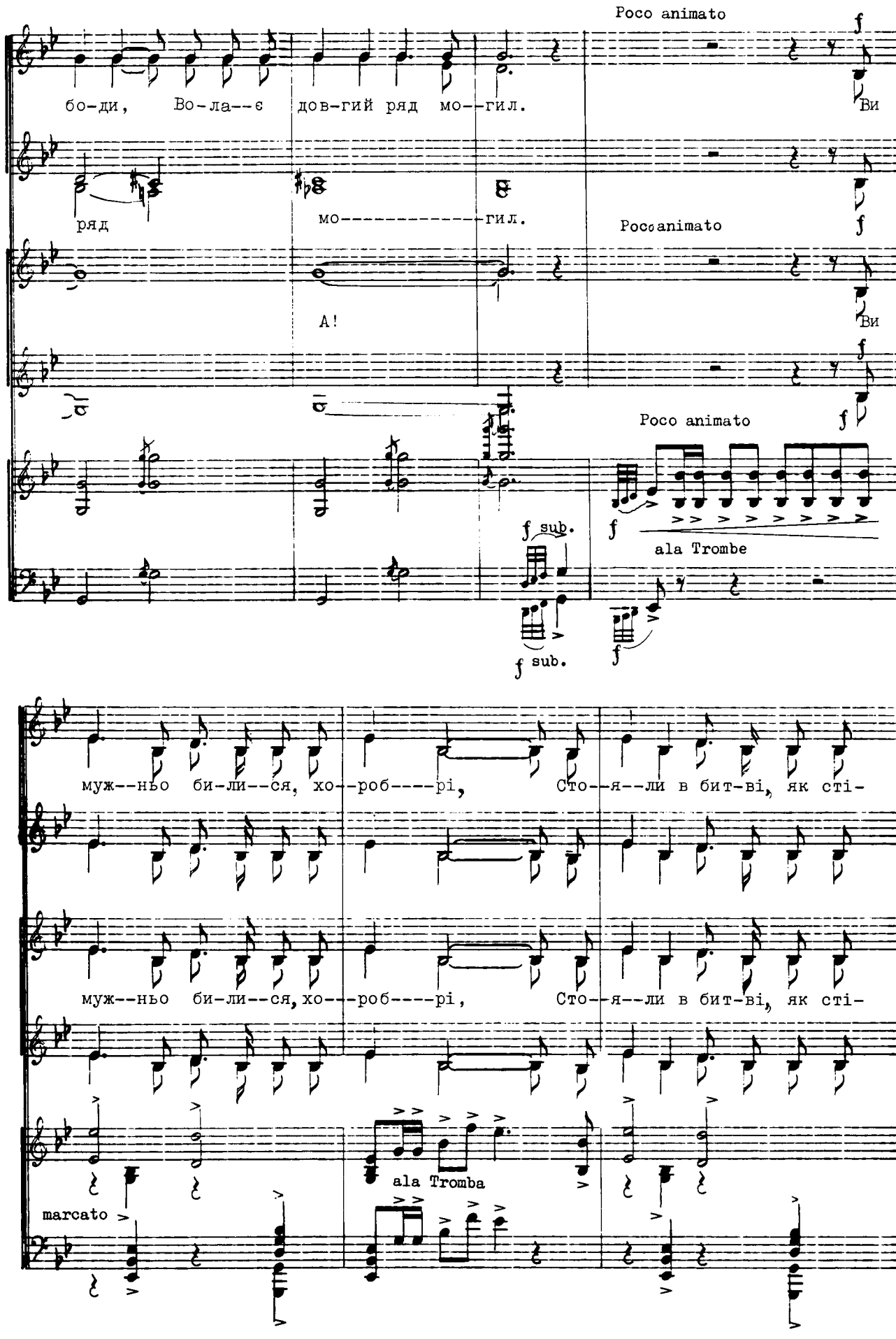
Poco animato
бо-ди, Во-ла--є дов-гий ряд мо--гил.
Ви
ряд
мо----------гил.
Poco animato
А!
Ви
Poco animato
f sub.
ala Trombe
f sub.
муж--ньо би-ли--ся, хо--роб----рі, Сто--я--ли в бит-ві, як сті-
муж--ньо би-ли--ся, хо---роб----рі, Сто--я--ли в бит-ві, як сті-
ala Tromba
marcato

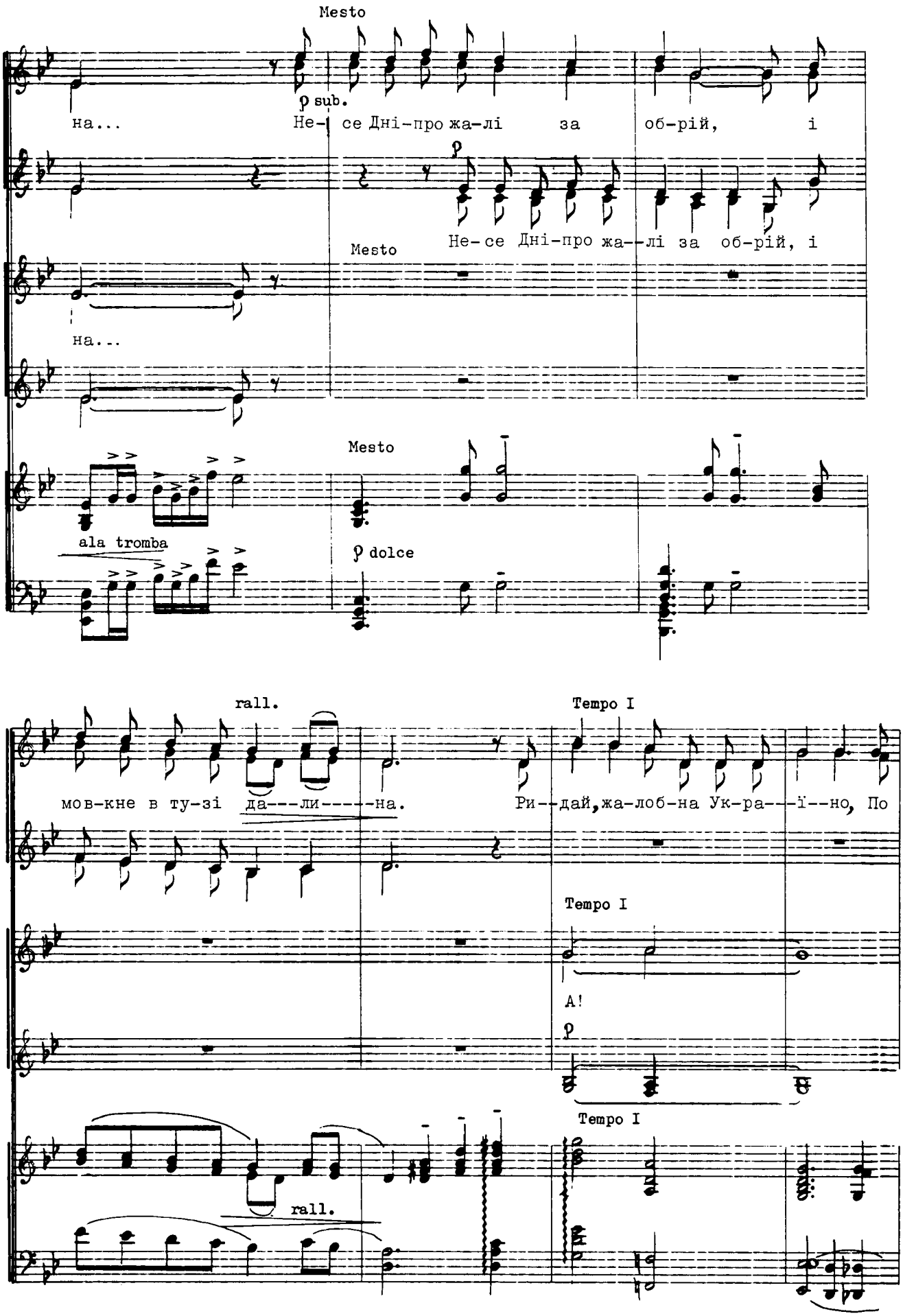
Mesto
p sub.
на... Не- се Дні-про жа-лі за об-рій, і
p
Не- се Дні-про жа--лі за об-рій, і
Mesto
на...
Mesto
ala tromba
p dolce
rall.
Tempo I
мов-кне в ту-зі да---ли-----на. Ри--дай, жа-лоб-на Ук-ра---ї--но, По
Tempo I
A!
p
Tempo I
rall.

Тво---їх ді---тей клю---є не

тих, що впа- ли у бо--ях! Тво--їх ді--тей не-

А! А!

А! А!

впин----но хи-жий птах.

впин----но Мо-скви дво-гла-вий хи- -жий птах. Тво--ї си--ни, тво-

клю-є дво----гла---вий птах.

А! А!

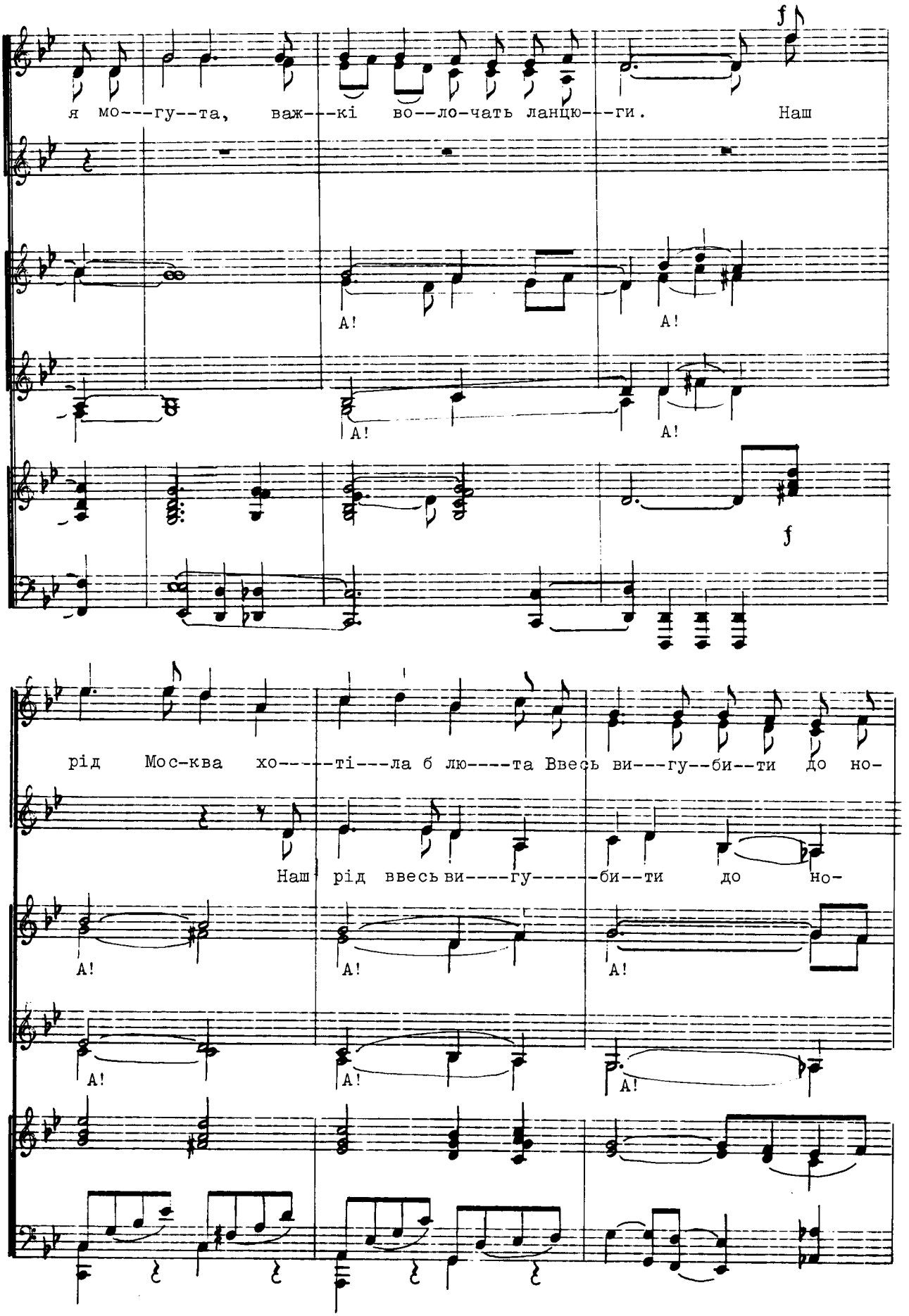
f
я мо---гу--та, важ---кі во--ло-чать ланцю---ги. Наш
А!
А!
А!
А!
f
рід Мос-ква хо-----ті---ла б лю----та Ввесь ви---гу--би--ти до но-
Наш рід ввесь ви----гу-----би--ти до но-
А!
А!
А!
А!
А!
А!

Poco meno mosso

ги.

Poco meno mosso

Poco meno mosso

mf

f

Allargando

f

Moderato poco con moto

mf

Та на-ша ві-ра не вми--ра----є, та на-ше

mf

Та на-ша ві----ра не вми--ра----є

A!

A!

mf

Moderato poco con moto

mf con fermezza

сер-це о---жи---ва, Бо ще на просто------ри без-

Бо ще блис---не ще блис-

А! А!

кра-ї як сон--- це блис--не

не, як сон--- це блис-не бу-ла--ва!

А!

І по ту-гім роз-го-ні

І по ту-гім роз---

marcato

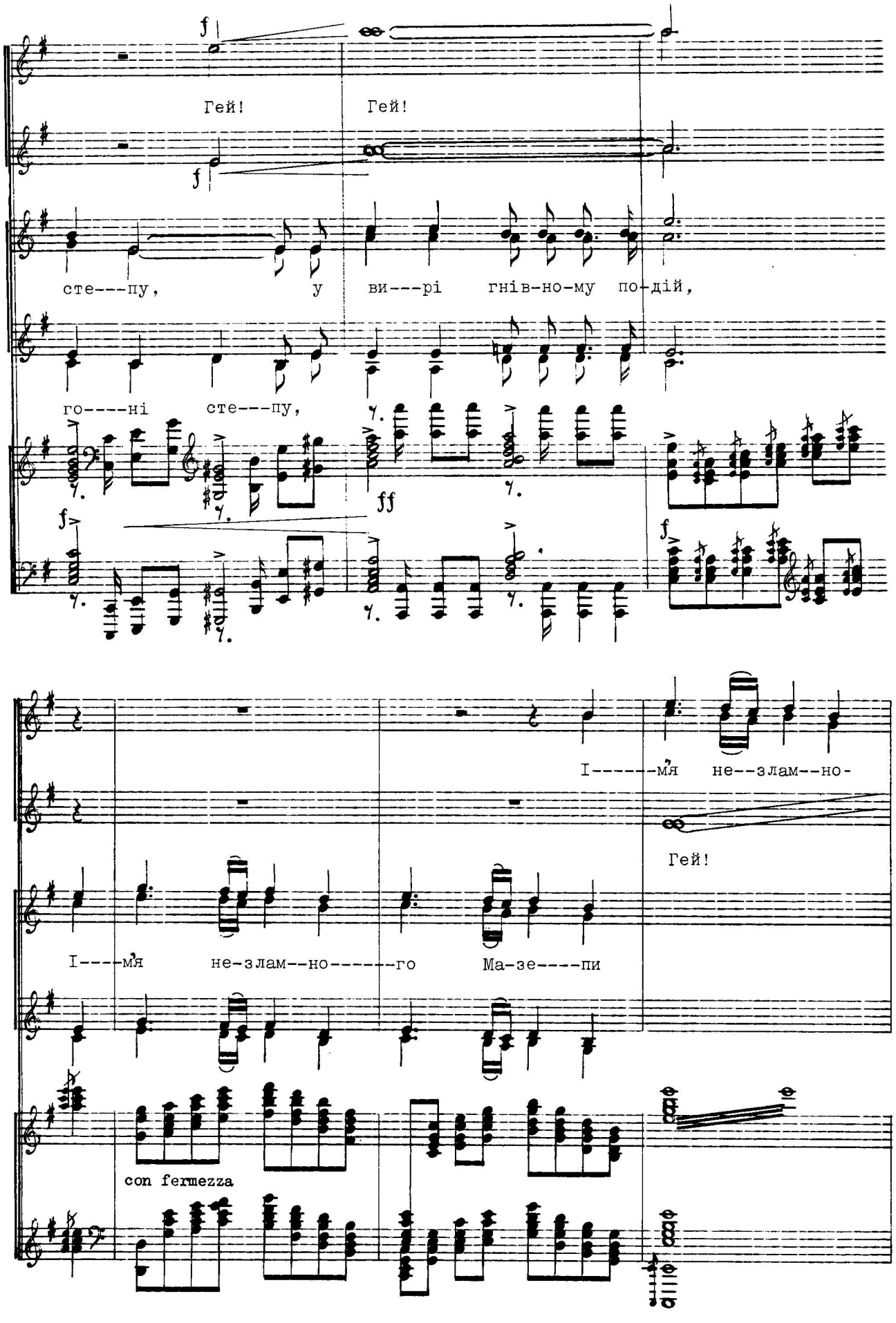
Гей!
Гей!
сте---пу,
у
ви---рі
гнів-но-му по-дій,
го----ні
сте---пу,
І------мя
не--злам--но-
Гей!
І----мя
не-злам--но------го
Ма-зе----пи
con fermezza

го Ма--зе--пи Нас по----ве-де в май бутній бій! Нас

Нас

Нас

marcato

f non legato

sostenuto molto

p

по----ве-де в майбут-ній бій!! ff

p ff

по---ве-де в майбут-ній бій! ff

sostenuto molto

p ff

p ff

III

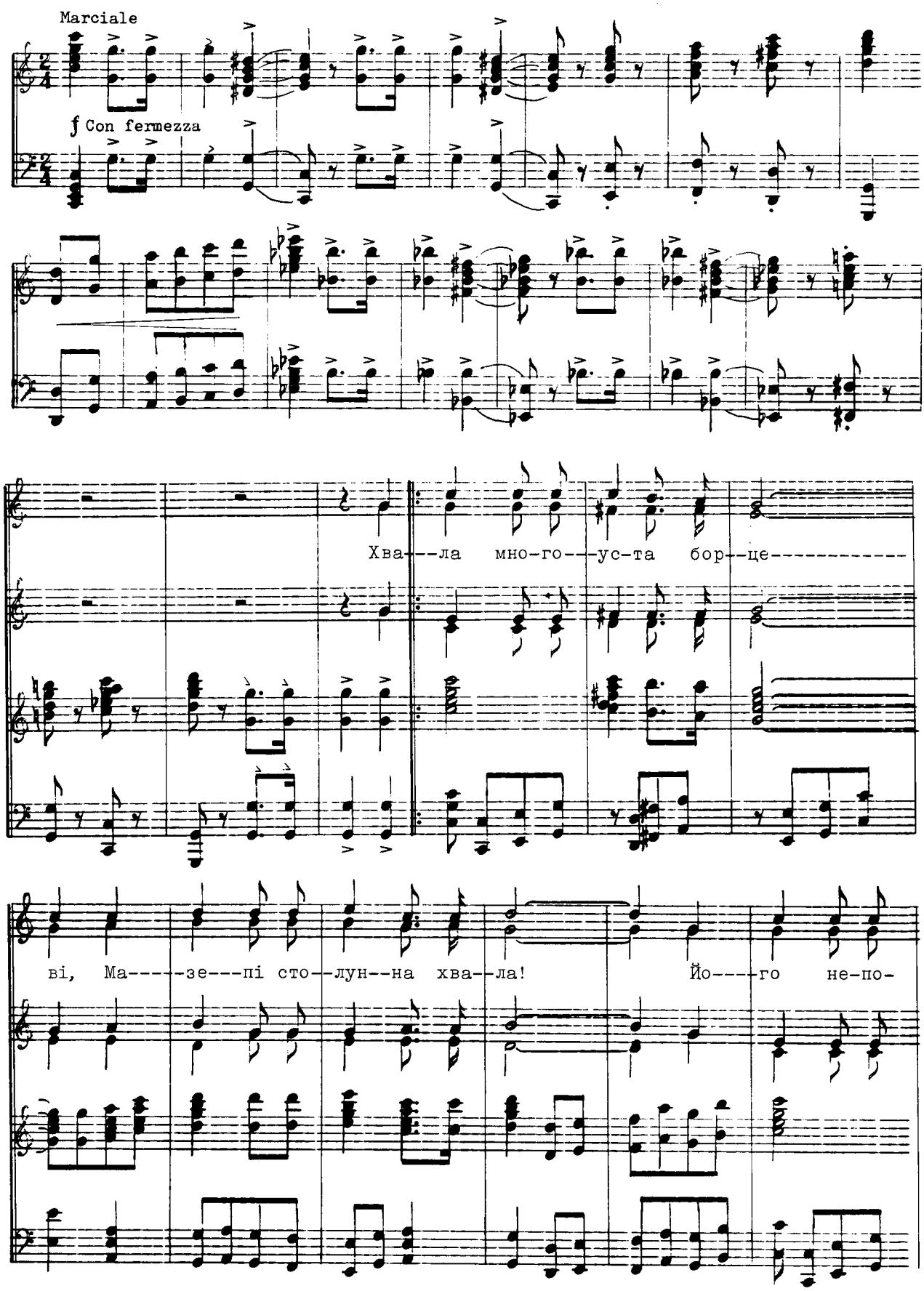
Marciale
f Con fermezza
Хва---ла мно-го---ус-та бор--це----------
ві, Ма-----зе---пі сто--лун--на хва--ла! Йо----го не-по-

ко--ра кри-це----------ва На----сна---ги в сер-ця на-ли---ла.

Впе-----ред! Про-би--вай--ся що си--ли! На рід-ні ко--заць-кі сте-

пи, Роз--ри---ті Мос--кво--ю мо----ги----------ли, роз--ри-

p sub.

p sub.

p sub.

ті Мос--кво--ю мо--ги----------ли Мос-ковсь-ко-ю кро--вю мос-----

f

мос--ковсь-ко-ю

f marcato

ковсь--ко-ю кро--в'ю, мос-ковсько-ю кро-в'ю кро-пи!!

1·2·3·

кро-в'ю, мос--ковсь-ко-- ю, кро-в'ю та кро-в'ю кро--пи!!

4·

пи! Впе-

mf

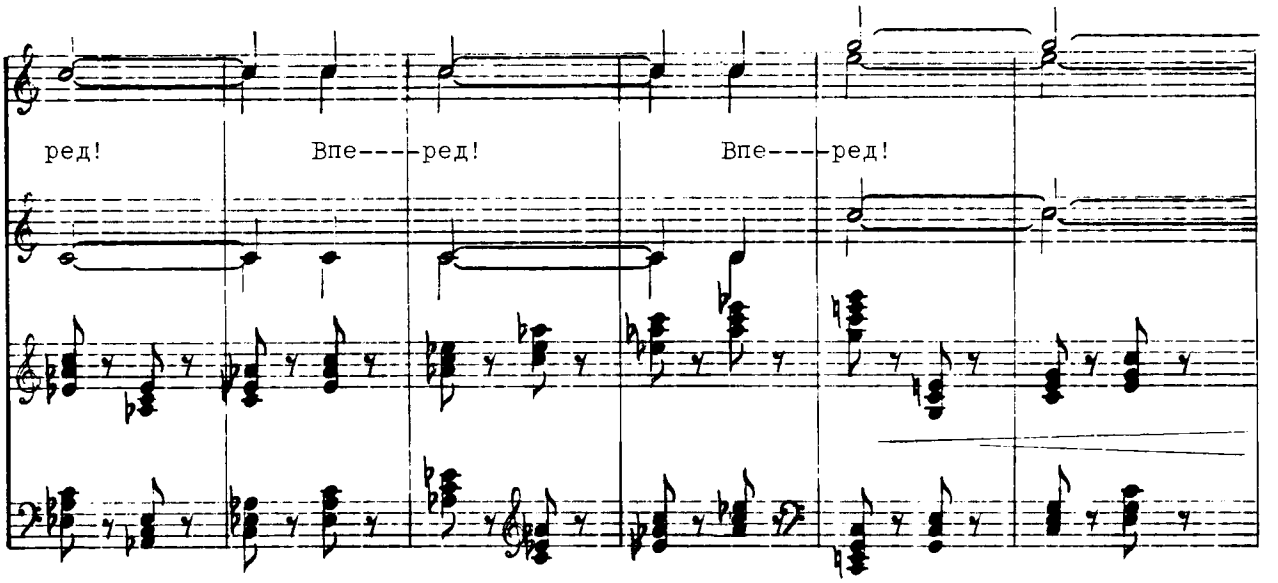

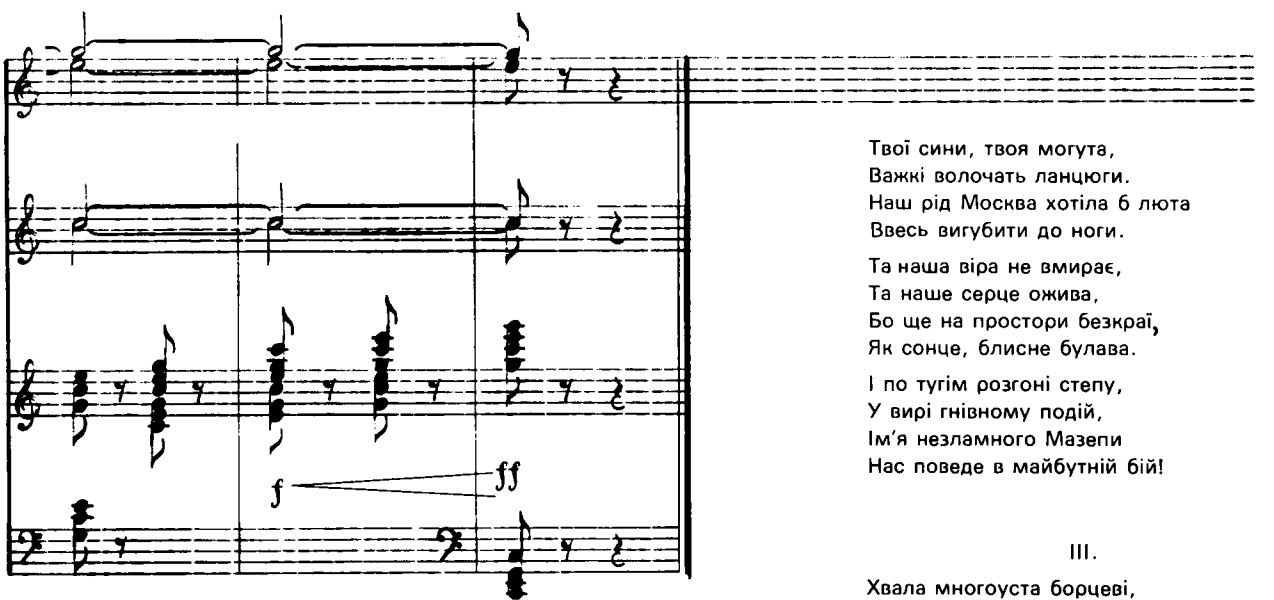

I.

Через століття, через віки
Чуємо голос дзвінкий:

«Шаблею волю свою бороніть!
Крайте зневолення сіть!»

Слава тобі, велемудрий гетьмане,
Шана й доземний уклін!
Батьківське слово твоє полум'яне
Кличе до бою — як дзвін.

Через століття, через віки
Чуємо голос палкий:

«Право в боях бороніте своє!
Мужньо метайте коп'є!»

Слава тобі, велемудрий гетьмане,
Шана й доземний уклін!
Батьківське слово твоє полум'яне
Кличе до бою — як дзвін.

Через століття, через віки
Чуємо голос гінкий:

«Віру і згоду плекайте в серцях!
Збройно ведіте свій змаг!»

Слава тобі, велемудрий гетьмане,
Шана й доземний уклін!
Батьківське слово твоє полум'яне
Кличе до бою — як дзвін.

II.

Поникла в жалощах Полтава,
Сльозами сповнився Дніпро.
Карла́ й Мазепи збройні лави
Подужав лютий кат Петро.

Спадають круки з високості.
Чайки ридають із долин.
Там, де лягли козацькі кості,
Шумить зажурений полин.

О де ви, лицарі звитяги?
Де ваша слава світова?
Невже пробиті ваші стяги
Пов'є осмутою трава?

Невже на зганьблені клейноди
Навіки ляже чорний пил?
За вас, поборники свободи,
Волає довгий ряд могил.

Ви мужньо билися, хоробрі,
Стояли в битві — як стіна...
Несе Дніпро жалі за обрій —
І мовкне в тузі далина.

Ридай, жалобна Україно,
По тих, що впали у боях!
Твоїх дітей клює невпинно
Москви двоглавий хижий птах.

Твої сини, твоя могута,
Важкі волочать ланцюги.
Наш рід Москва хотіла б люта
Ввесь вигубити до ноги.

Та наша віра не вмирає,
Та наше серце ожива,
Бо ще на простори безкраї,
Як сонце, блисне булава.

І по тугім розгоні степу,
У вирі гнівному подій,
Ім'я незламного Мазепи
Нас поведе в майбутній бій!

III.

Хвала многоуста борцеві,
Мазепі столунна хвала!
Його непокора крицева
Наснаги в серця налила.

Вперед! Пробивайся щосили
На рідні козацькі степи,
Розриті Москвою могили
Московською кров'ю кропи!

Хай дзвони святої Софії
І Юрія горнього клич
Окрилюють наші надії
І шлях позначають на Січ.

Вперед! Пробивайся щосили
На рідні козацькі степи,
Розриті Москвою могили
Московською кров'ю кропи!

Нас дух перемоги обвіяв;
Охрещені в битвах мечем,
Піднявши Тризуба, — у Київ
Ми гордо його донесем.

Вперед! Пробивайся щосили
На рідні козацькі степи,
Розриті Москвою могили
Московською кров'ю кропи!

Батурин, 1943; Монтерей, 1959.

МОНОЛОГ ПЕРЕД ШАБЛЕЮ

Для баса й фортепіяна

Музика Миколи Фоменка

Andante sostenuto

Piano

mf

Ко--лись ти ко-си-ла в бо-ях та-тарву І ля--ха сти-

на-ла в дво-бо-----ї. З то---бо--ю, від-ра-до, я в думах жи-ву І

сум ко-ро--та-ю з то-бо------ю. О шаб-ле безмов-на, су-ди й до-ко-ряй! Я

зна-ю об-мо--ви екс-та-----зу. Ти в гні-ві зо-риш по-не-во-ле-ний край, Ти

царсь-ку прийма-єш об-ра----------зу.

f

sf

p

Ти

чу-єш, як си--ли підзем-ні трясуть По----хо-ва-ні кос-ті Богда----------

-на, Ко---ли мос-ка--лі в Ук-ра-ї--ну не-суть Не---во-лю, що па-лить, як

mf

ра---------на. Су----ди й до-ко-ряй...Щоб до--ко-рів ір-жа пек-

meno mosso

poco rall.

mf

ла мо--є сер-це три-ва------ло, Щоб гнівна мо-я не-по-кір-на ду-

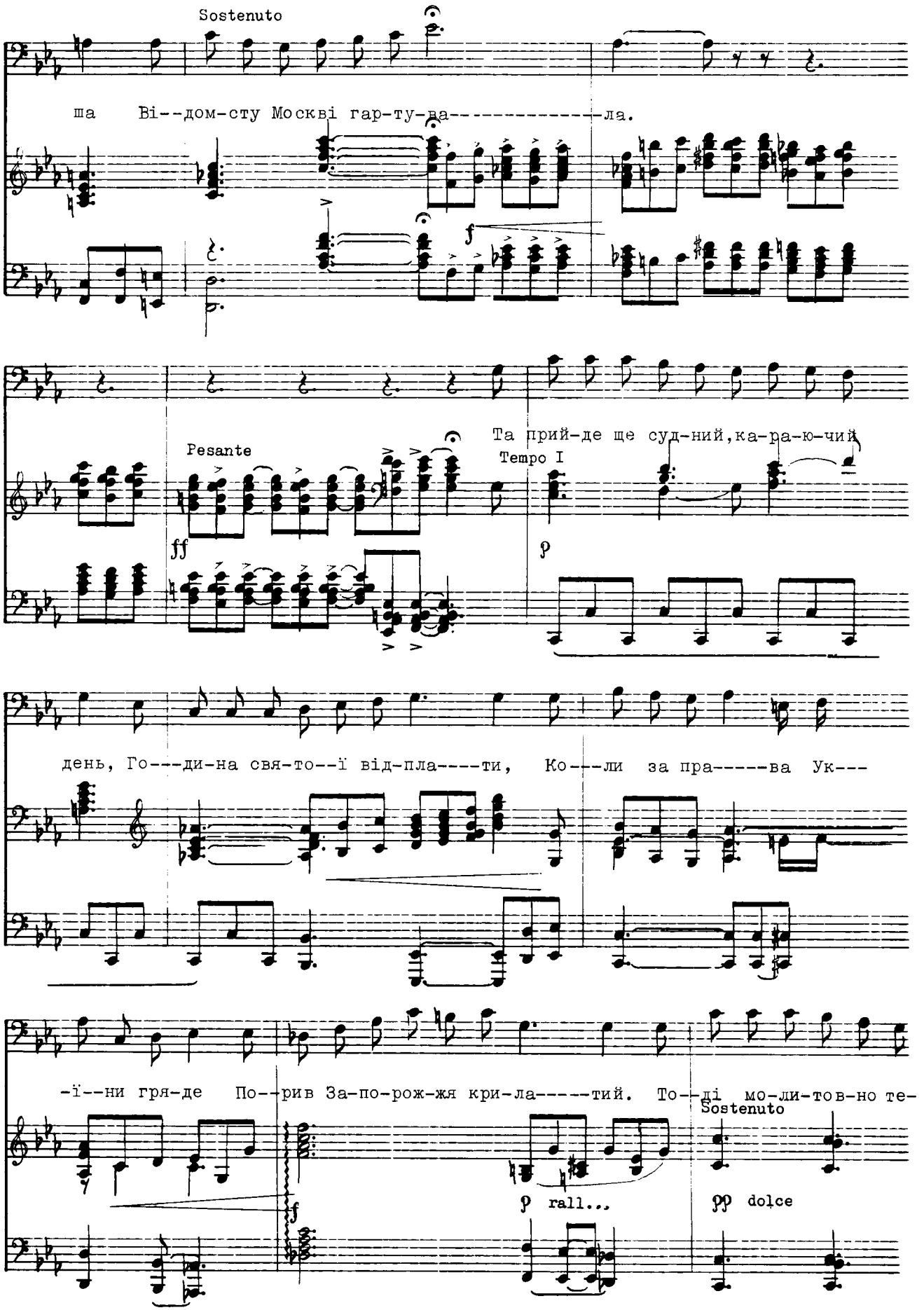
Sostenuto
ша Ві--дом-сту Москві гар-ту-ва----------ла.
f
Pesante
ff
Та прий-де ще суд-ний, ка-ра-ю-чий
Tempo I
p
день, Го---ди-на свя-то--ї від-пла----ти, Ко---ли за пра-----ва Ук---
-ї--ни гря-де По--рив За-по-рож-жя кри-ла-----тий. То--ді мо-ли-тов-но те-
f
p rall...
Sostenuto
pp dolce

-бе я зні-му, Як сон-це, як щас-тя, як мрі-----ю! І звагло те----

mf

бе, за-хо-ло-лу й ні-му, Зве---ду на Пет-ра і на-грі----------

ff

ю!

Lento

ff makkato

[*З поеми «Мазепа»*]

Колись ти косила в боях татарву
І ляха стинала в двобої.
З тобою, відрадо, я в думах живу
І сум коротаю з тобою.

О шабле безмовна, суди й докоряй!
Я знаю обмови екстазу.
Ти в гніві зориш поневолений край,
Ти царську приймаєш образу.

Ти чуєш, як сили підземні трясуть
Поховані кості Богдана,
Коли москалі в Україну несуть
Неволю, що палить, як рана.

Суди й докоряй... Щоб докорів іржа
Пекла моє серце тривало,
Щоб гнівна моя непокірна душа
Відомсту Москві гартувала.

Та прийде ще судний, караючий день,
Година святої відплати,
Коли за права України гряде
Порив Запорожжя крилатий.

Тоді молитовно тебе я зніму —
Як сонце, як щастя, як мрію!
І звагло тебе, захололу й німу,
Зведу на Петра і нагрію! 1959

ДУЕТ МАЗЕПИ Й МОТРІ

Moderato

[*З опери «Мазепа»*]

Музика Сергія Яременка

Piano

pp

pp

p

Ко-

p

Ко--ли те--бе, ма---лу пер--ли--ну, Я до хре-ста в ру-

p

-ли, не-мов під-няв-ши кри-ла, Ти вів пол-ки, як про---во--

f

-ках три-мав, — в ру---ках три--мав, в ру---ках три-

f

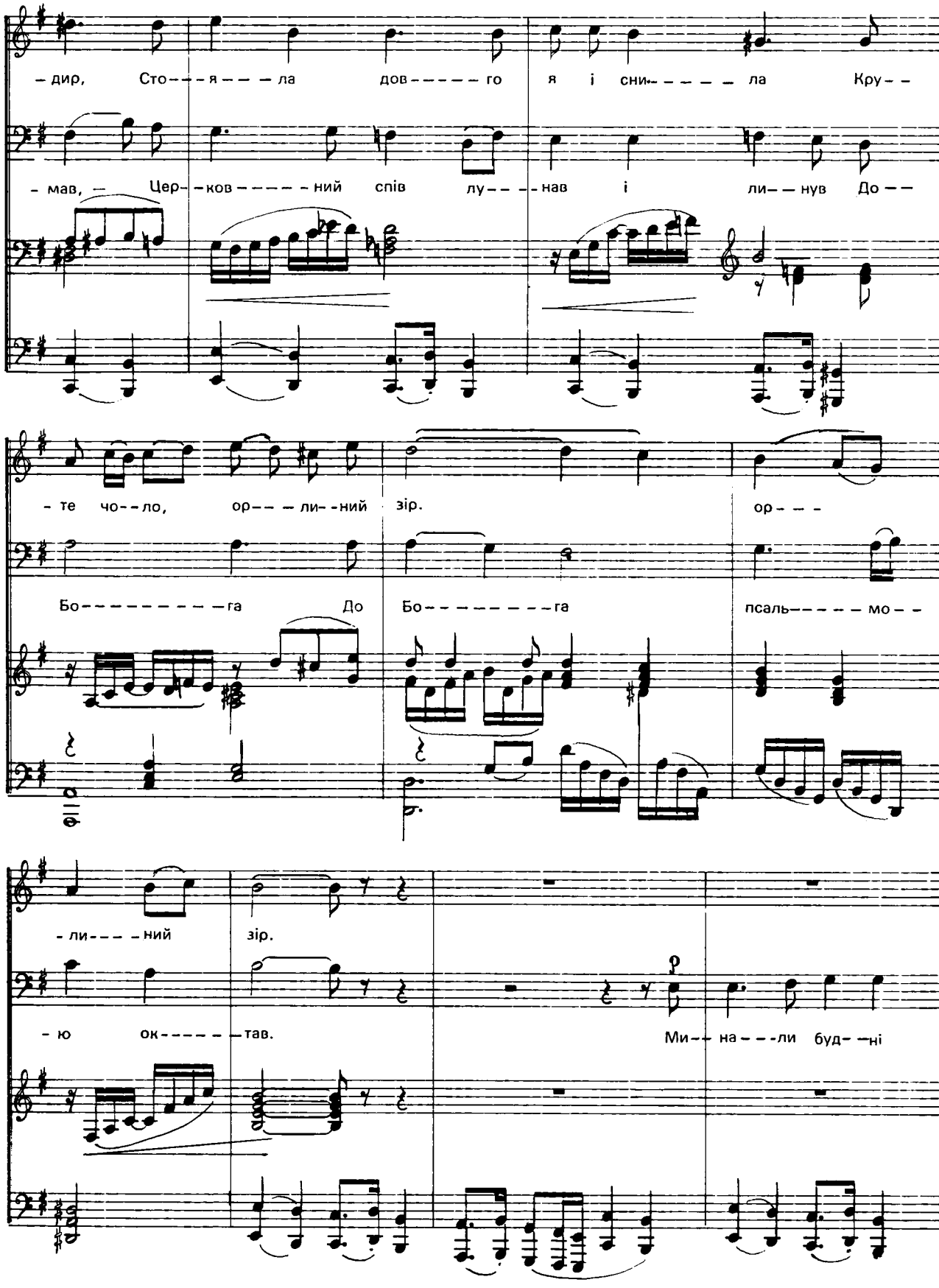
– дир, Сто – – – я – – – ла дов – – – – – го я і сни – – – – – ла Кру – –
– мав, – Цер – – ков – – – – – ний спів лу – – – – нав і ли – – нув До – –
– те чо – – ло, ор – – – ли – – ний зір. ор – – –
Бо – – – – – – – – – га До Бо – – – – – – – – га псаль – – – – – мо – –
– ли – – – – ний зір.
– ю ок – – – – – – тав. Ми – – на – – – ли буд – – ні

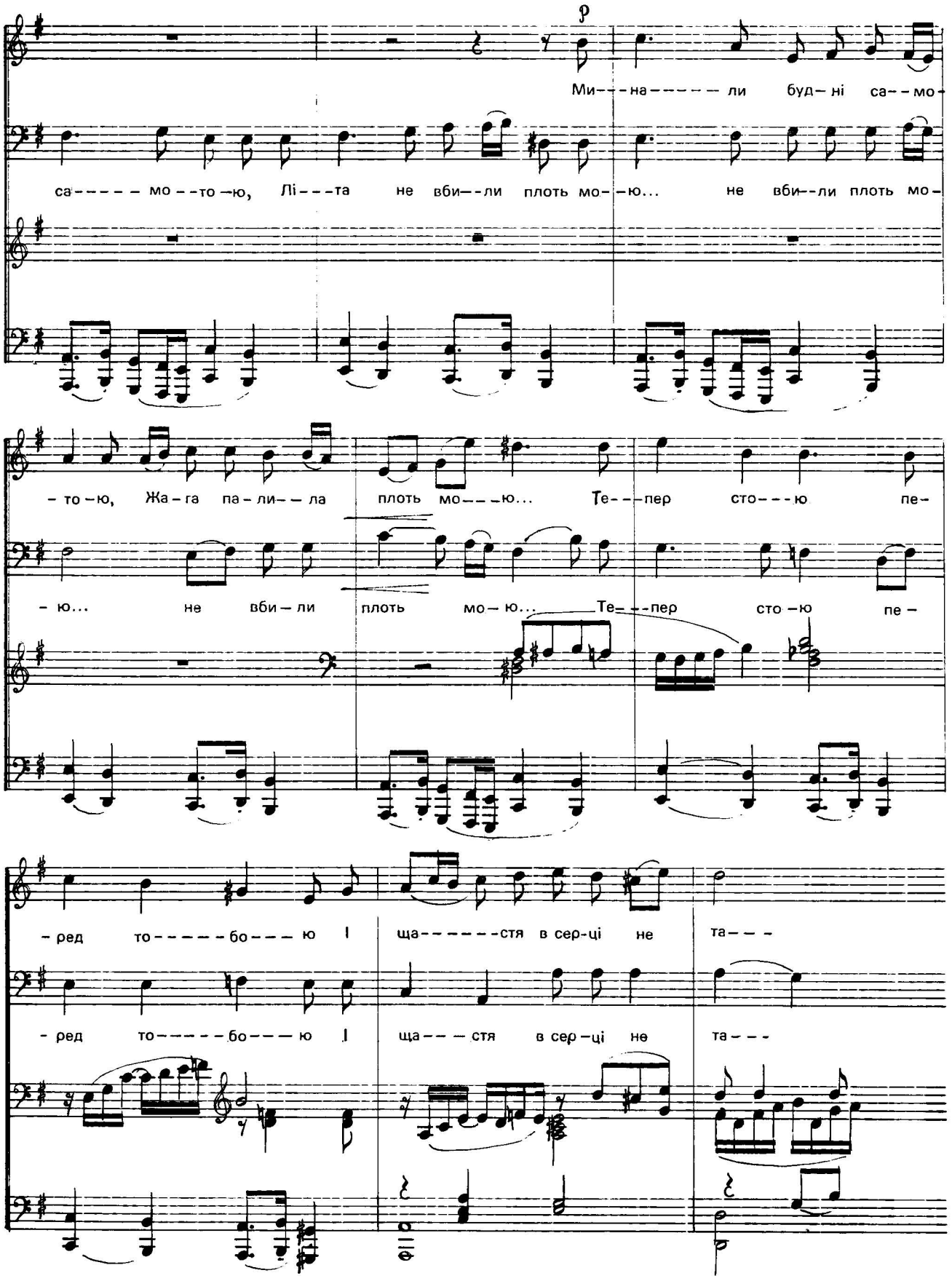
p
Ми---на------ли буд-ні са--мо-
са------мо--то-ю, Лі---та не вби--ли плоть мо--ю... не вби--ли плоть мо-
-то-ю, Жа-га па-ли--ла плоть мо---ю... Те---пер сто---ю пе-
-ю... не вби-ли плоть мо-ю... Те---пер сто-ю пе-
-ред то------бо---ю І ща------стя в сер-ці не та---
-ред то------бо---ю І ща---стя в сер-ці не та---

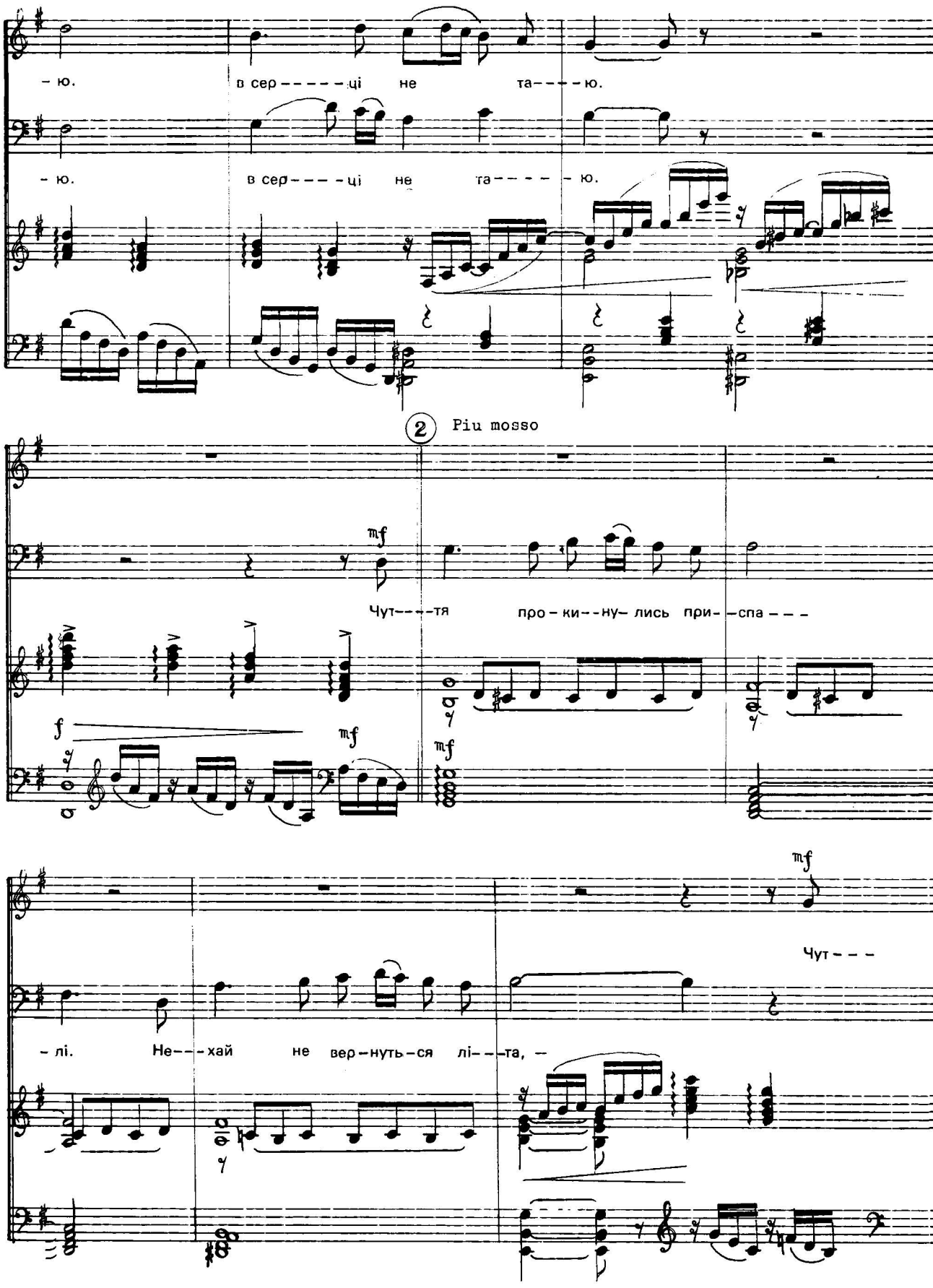
– ю. в сер – – – – – ці не та – – – – ю.
– ю. в сер – – – – ці не та – – – – – ю.
2 Piu mosso
mf
Чут – – – тя про – ки – – ну – лись при – – спа – – –
f
mf
mf
– лі. Не – – – хай не вер – нуть – ся лі – – – та, –
mf
Чут – – –

– тя спі--ва--ють роз-бу---я------ лі, Не---мов по--то--ки яс-но-

– ти:

f

З'я----ви---лась ти на цьо-му ба---

f

– лі Та---ка зем---на й та-ка свя---та!

f

З'я –

З'я –

вив----ся ти на цьо-му ба---------лі, Та----кий зем--

ви----лась ти на цьо-му ба---------лі Та----ка зем--

-ний, та-кий свя--тий! та-кий свя----тий! свя--

-на й та-ка свя--та! та-ка свя----та! Свя-

ff

-тий! та--кий свя----тий!

ff

-та! та--ка свя----та!

ff

3

Тво--

Тво---я во--

-я кра-са па--шить, не-впин-на, Тво--я хо---да — став-----на й лег-

mf

-ло--да--ря по----ста--ва І твій геть-ман-ський ма---є---стат Під--но---сять

-ка, став---на й лег---ка, став--на й лег--ка. Не--на----че

дух, як буй-на сла-----ва, Що мно-жить по-дви--ги сто---

ши---я ле-----бе------ди--на, Тво---я зви-----ва---еть--

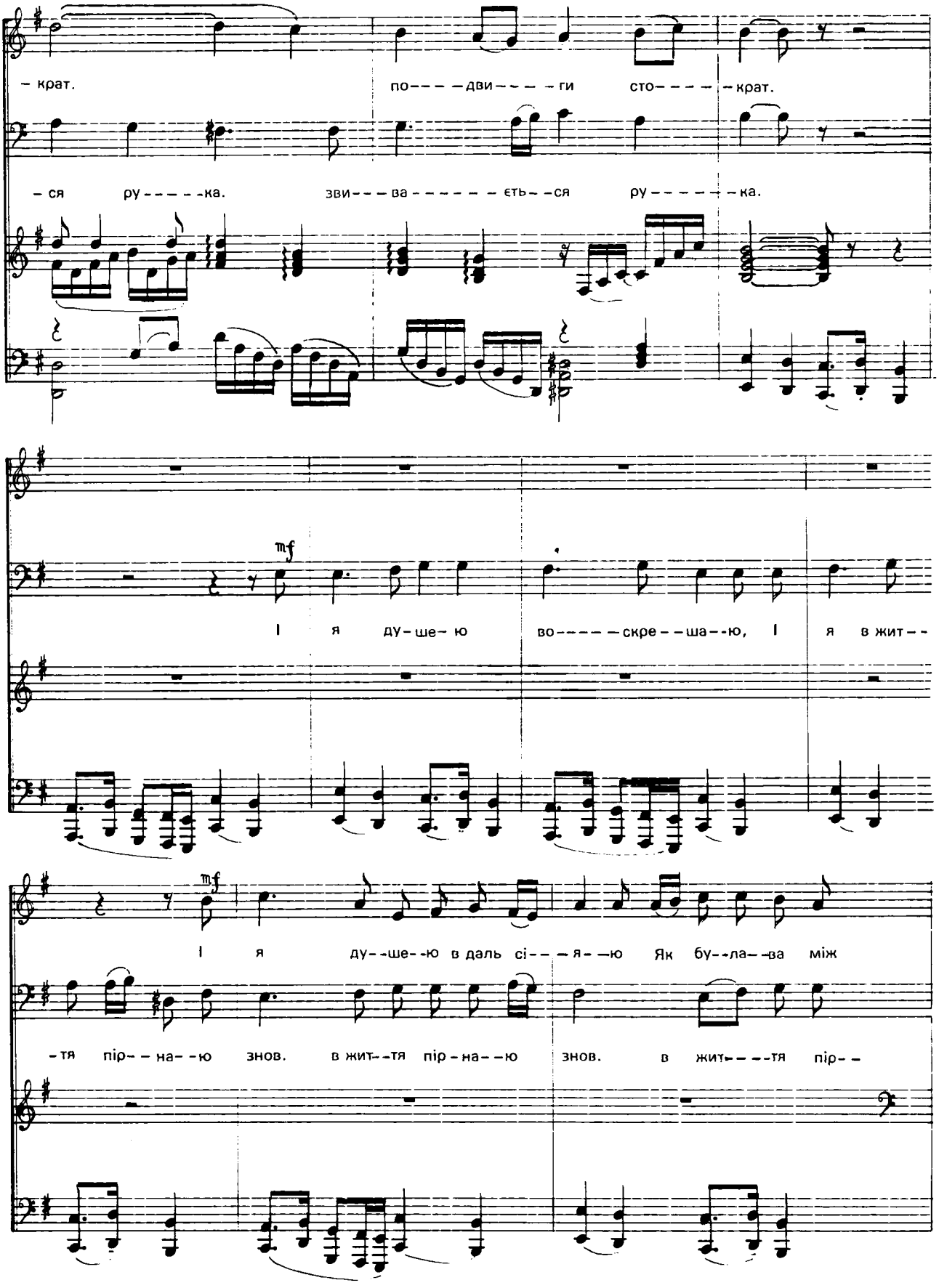
– крат. по – – – дви – – – – ги сто – – – – – крат.
– ся ру – – – – – ка. зви – – – ва – – – – – – ється – – ся ру – – – – – – ка.
mf
І я ду – ше – ю во – – – – – скре – – ша – – ю, І я в жит – –
mf
І я ду – – ше – – ю в даль сі – – – я – – ю Як бу – – ла – – ва між
– тя пір – – на – – ю знов. в жит – – тя пір – на – – ю знов. в жит – – – – тя пір – –

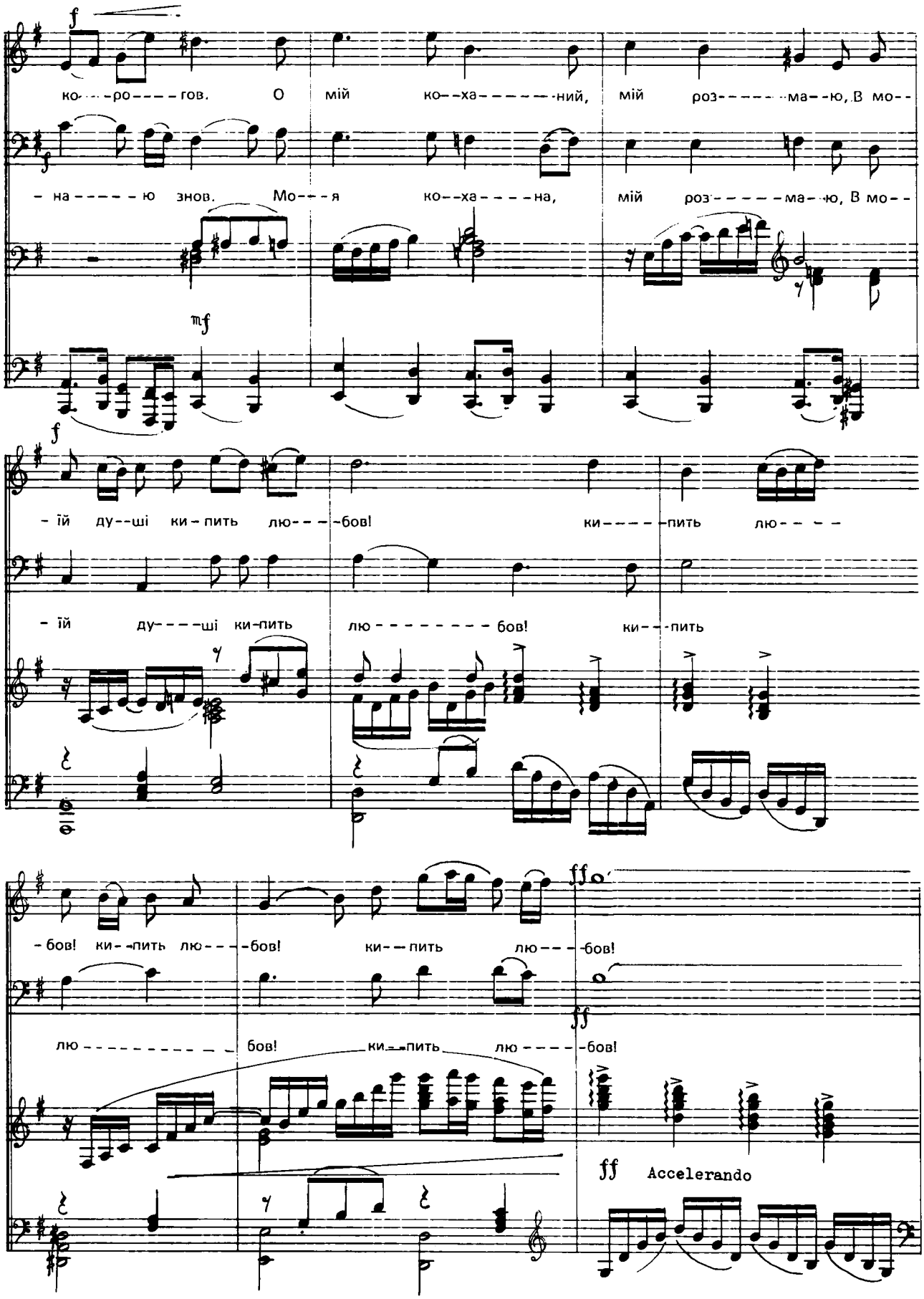
f
ко---ро----гов. О мій ко--ха------ний, мій роз------ма--ю, В мо--
f
- на-----ю знов. Мо---я ко--ха----на, мій роз-----ма--ю, В мо--
mf
f
- їй ду--ші ки-пить лю---бов! ки-----пить лю----
- їй ду----ші ки-пить лю--------бов! ки---пить
- бов! ки--пить лю---бов! ки--пить лю---бов!
ff
лю----------бов! ки--пить лю----бов!
ff
ff Accelerando

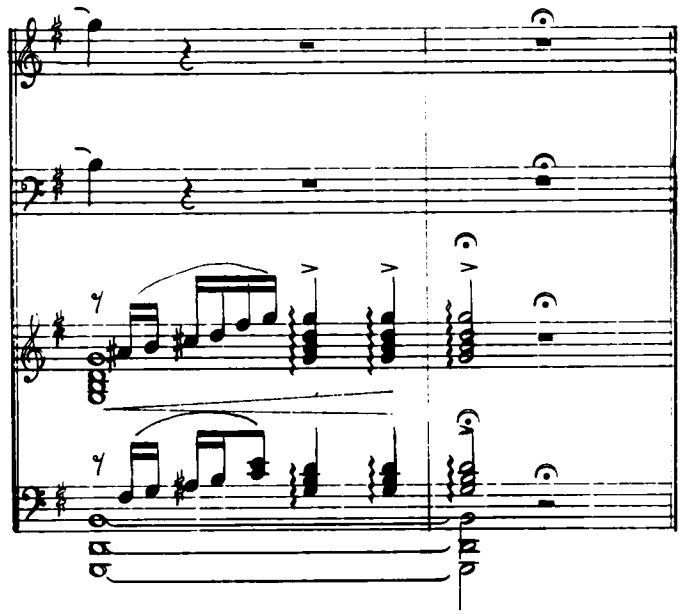

Мазепа [*одночасно з Мотрею*]

Коли тебе, малу перлину,
Я до хреста в руках тримав, —
Церковний спів лунав і линув
До Бога псальмою октав.

Минали будні самотою —
Літа не вбили плоть мою...
Тепер стою перед тобою
І щастя в серці не таю.

Чуття прокинулись приспалі.
Нехай не вернуться літа, —
З'явилась ти на цьому балі
Така земна й така свята!

Твоя краса пашить, невпинна,
Твоя хода — ставна й легка.
Неначе шия лебедина,
Твоя звивається рука.

І я душею воскрешаю,
І я в життя пірнаю знов.
Моя кохана, мій розмаю,
В моїй душі кипить любов! 1949

Мотря [*одночасно з Мазепою*]

Коли, немов піднявши крила,
Ти вів полки, як проводир,
Стояла довго я і снила
Круте чоло, орлиний зір.

Минали будні самотою —
Жага палила плоть мою...
Тепер стою перед тобою
І щастя в серці не таю.

Чуття співають розбуялі,
Немов потоки ясноти:
З'явився ти на цьому балі,
Такий земний, такий святий!

Твоя володаря постава
І твій гетьманський маєстат
Підносять дух, як буйна слава,
Що множить подвиги стократ.

І я душею в даль сіяю —
Як булава між корогов.
О мій коханий, мій розмаю,
В моїй душі кипить любов! 1949

ПОЛТАВСЬКА БИТВА

Для однорідного хору

Музика Романа Бородієвича

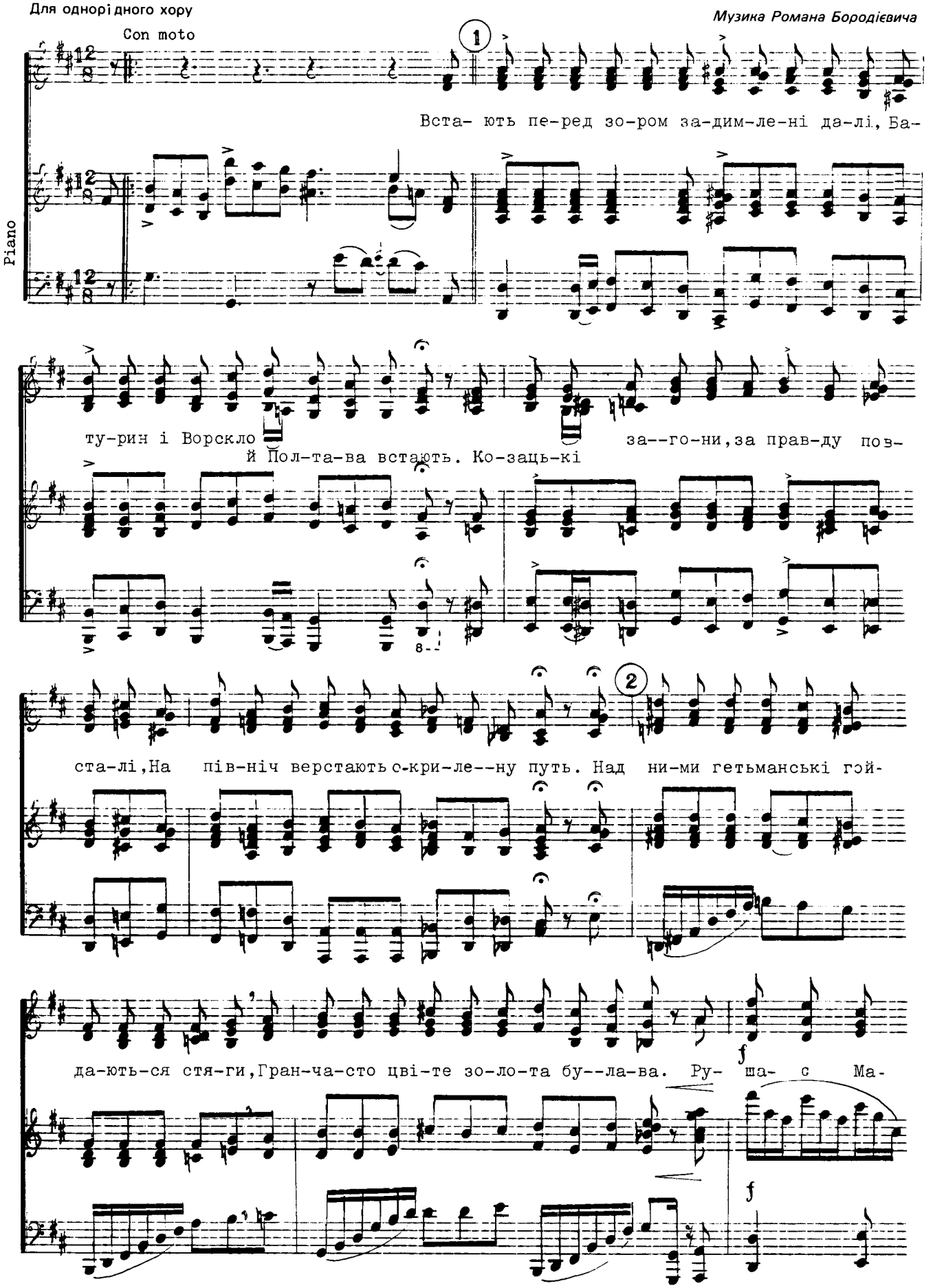

зе- па, сві- до- мий зви-тя-ги, І сла- ву на-вко- ло спі-

3 Coda 4

ва-є тра-ва. Він ту- жно те-

че, ба-гря-ні- ю- чи кро-вю, Гой- да- є жур-бу сі- чо- вих ко-ро-гов І

з ніг ко- ро-ля об-ми- ва-є з лю-бо-вю Про- ли-ту в бо-ю, за- по-ро-ше-ну

rit...

кров. І дальні дзвіни-ці ри-да-ютьв од-ча- ї, І в жа-ло-щах ни-кнуть і

по-ле, і сад. І, зо- ром шу- га- ю- чи в да- лі без-кра-ї, Ма-

зе- па вель-мо- жно від-хо-дитьна-зад.

poco a poco rit.

Встають перед зором задимлені далі,
Батурин і Ворскло, й Полтава встають.
Козацькі загони, за правду повсталі,
На північ верстають окрилену путь.

Над ними гетьманські гойдаються стяги,
Гранчасто цвіте золота булава.
Рушає Мазепа, свідомий звитяги,
І славу навколо співає трава.

І в ноги лягають степи неозорі,
Привітно лунають байраки здаля...
— На поміч! На поміч! — волає у зморі
Поранений швед, посланець короля.

І рвійно знялися шаблі — як шуліки!
Метнулись навально легкі козаки.
Свій гнів на Москву вихлюповують ріки,
Відомсту на неї виносять балки.

І неба, й землі невгамовність невпинна,
Повставши пекельно, у битві кипить.
Вкривається трупом полтавська долина,
І меркне у димі полтавська блакить.

Як вої Олега, стрільці Святослава,
Богданові лицарі, зрослі з біди, —
Полки Гордієнка розколюють лави
Московської, хижої, злої орди!

Це судного дня довгождана когорта
Підводить окрилля з шабель і вогнів;
Це слава козацька й гетьманська погорда
Вергають на ворога звагу і гнів!

Велика звитяга, та війська не досить.
Навали п'ятьох не здолає один.
І шведи здаються, і жалі голосить
Дніпра голубого зажурений плин.

Він тужно тече, багряніючи кров'ю,
Гойдає журбу січових корогов
І з ніг короля обмиває з любов'ю
Пролиту в бою, запорошену кров.

І дальні дзвіниці ридають в одчаї,
І в жалощах никнуть і поле, і сад.
І, зором шугаючи в далі безкраї,
Мазепа вельможно відходить назад.

1959

САСКАЧЕВАНКА

Для жіночого хору

Музика Сергія Яременка

Moderato

Я зу— стрі- ——— нув те— бе у бла— кит——— нім га—

ю. Ти зри— ва——— ла у ко——— шик ма— ли— ну. Ві— те—

рець ко- ли——— хав бі- лу сук——— ню тво— ю,

О- бій— ма——— ю— чи стан то— по— лин— ий. Ві— те—

рець ко— ли——— хав бі— лу сук— ню тво— ю,

О- бій— ма——— ю- чи стан то— по— лин— ий.

Я зустрінув тебе у блакитнім гаю.
Ти зривала у кошик малину.
Вітерець колихав білу сукню твою,
Обіймаючи стан тополиний.

Чудодійно горів кароокий вогонь,
І коси променилась корона.
Я малину прийняв із рожевих долонь
І палав, як малина червона.

Рвійне серце моє вилітало з грудей
І ридало, й раділо тривало.
Дві перлини жагучих, німовних очей
Владним жаром його переймали.

Кароокі зірки, гойте душу мою,
Не згасайте, світіть на малину.
Я стрічатиму вас у блакитнім гаю
Все життя — до кінця, до загину!

ТИ ПРИЙШЛА

Для тенора

Музика Ігоря Білогруда

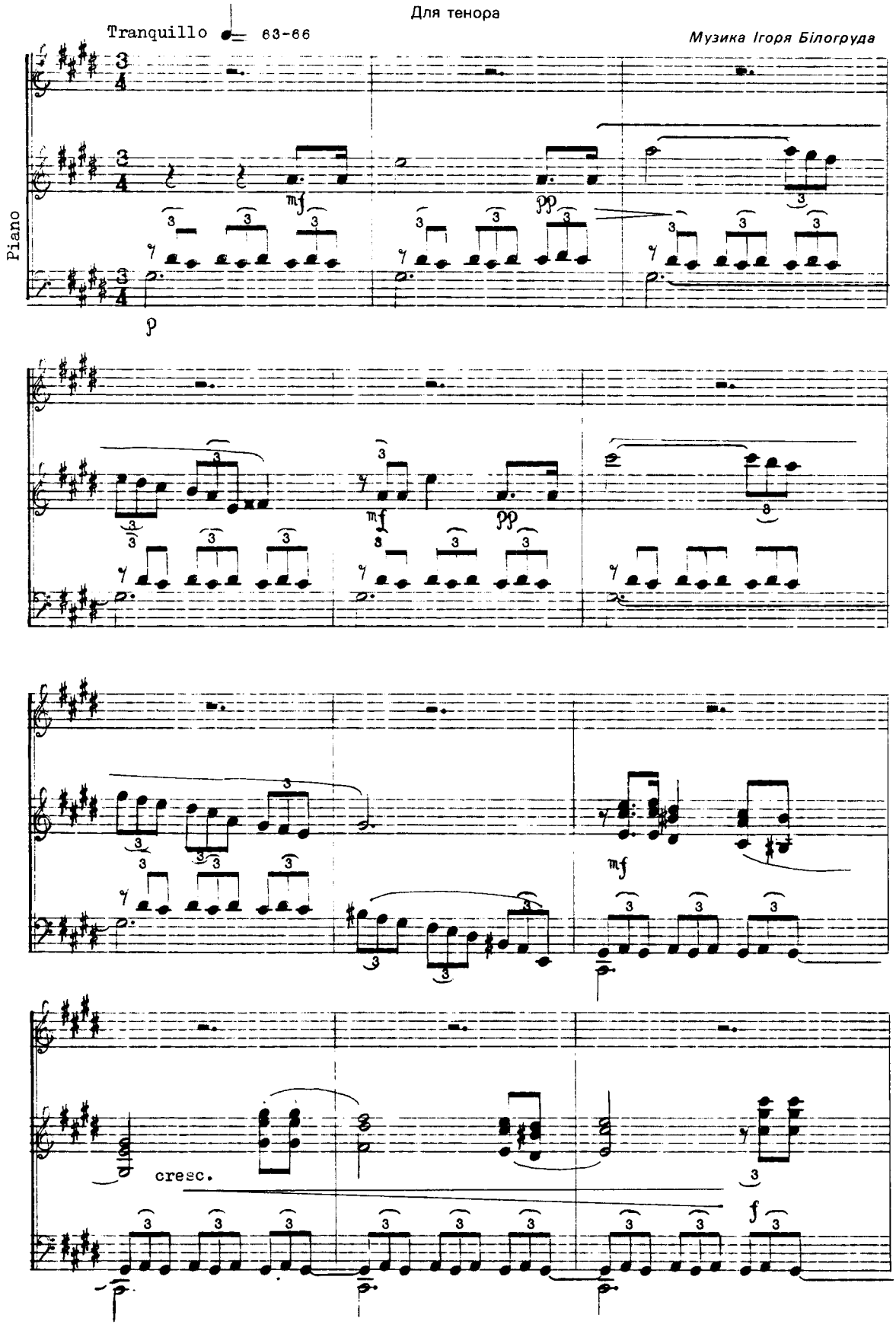

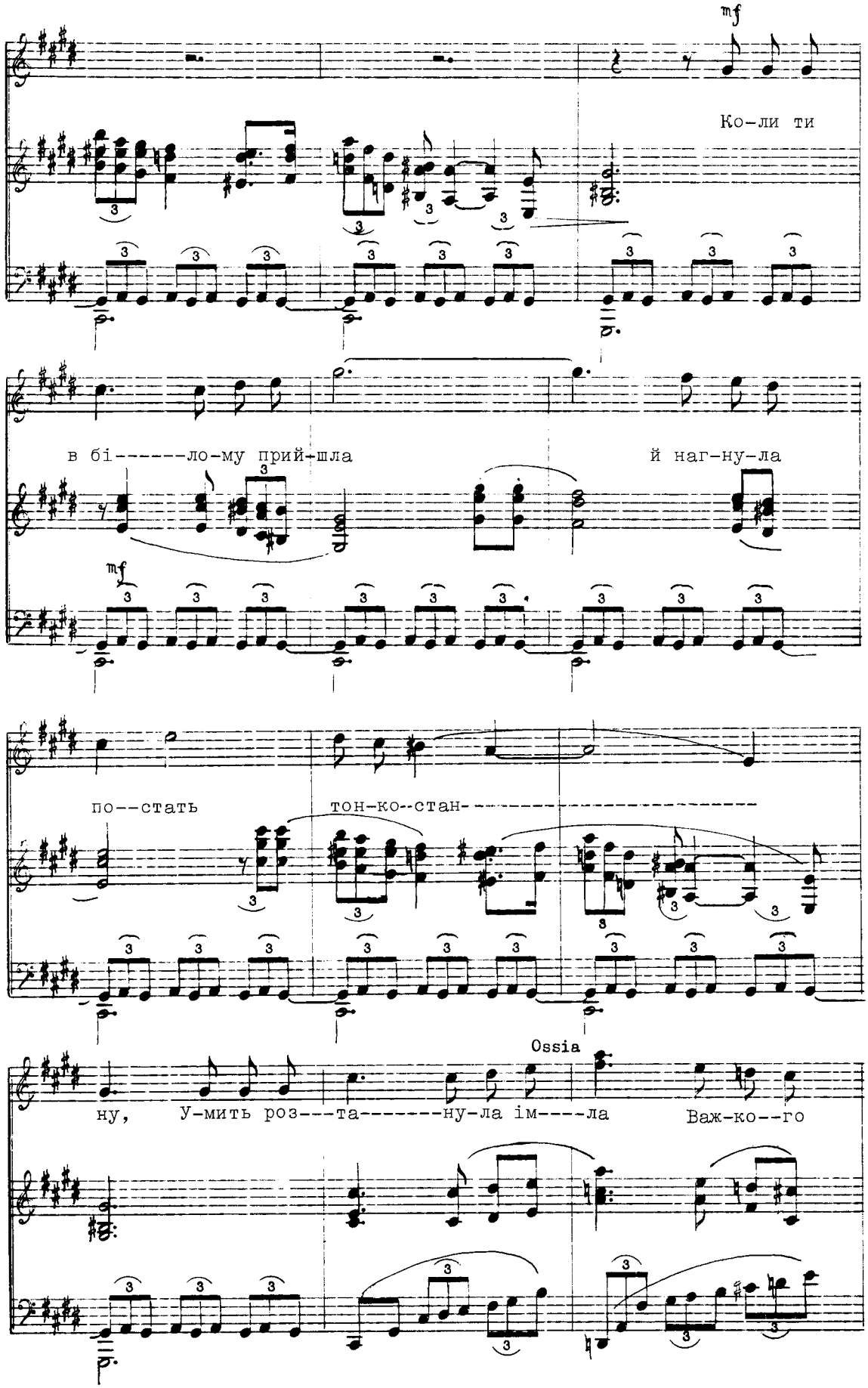
mf
Ко-ли ти
в бі------ло-му прий-шла
й наг-ну-ла
mf
по--стать
тон-ко--стан----------
Ossia
ну, У-мить роз---та-------ну-ла ім----ла
Важ-ко--го

Agitato

тем-но--го ту-----ма----ну.

Не--мов жар-----

кі тво----ї ус---------

та,

Сто----------жа----ри сонць від----кри----------

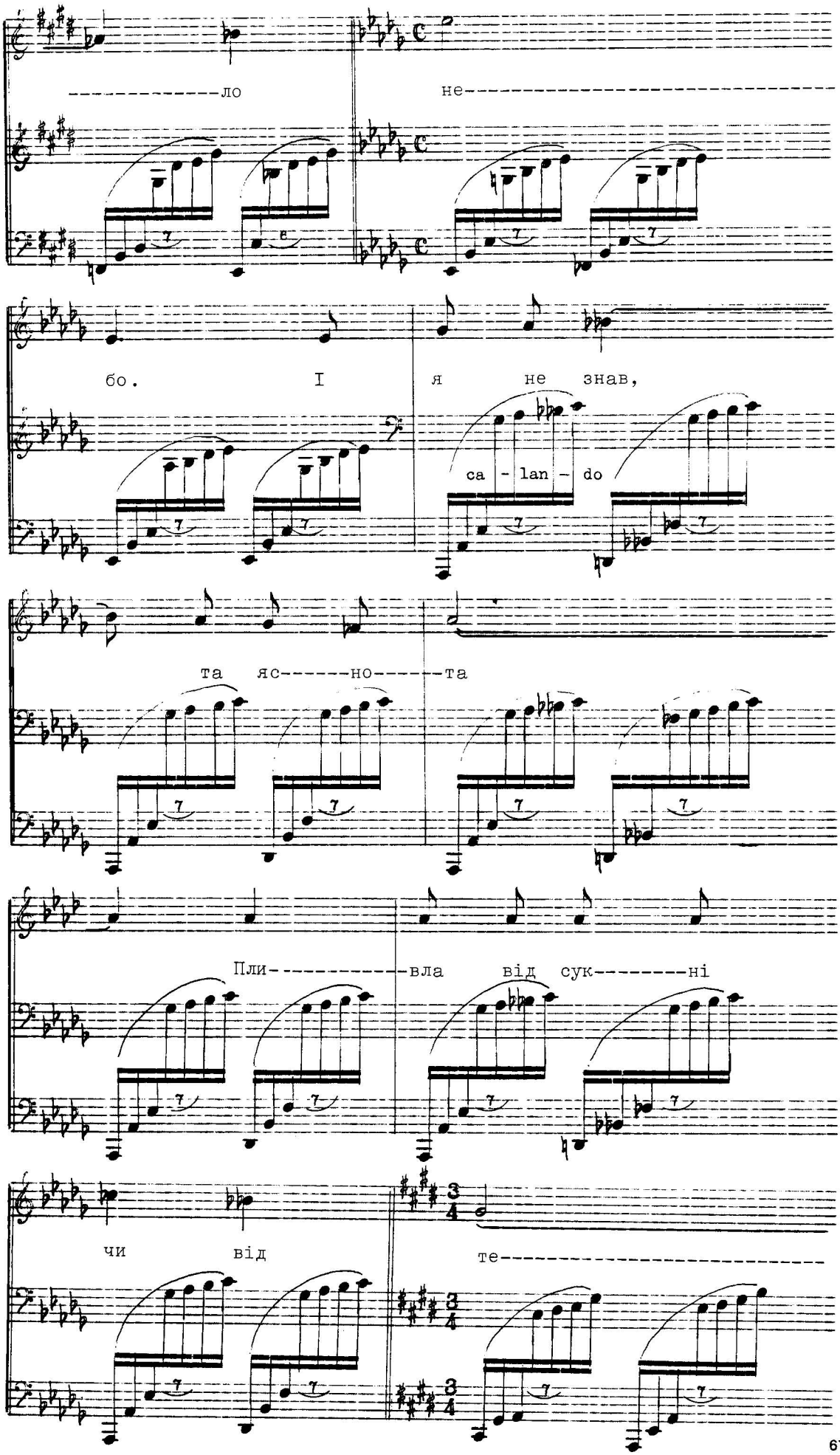
ло
не
бо. І я не знав,
ca - lan - do
та яс------но------та
Пли----------вла від сук--------ні
чи від
те

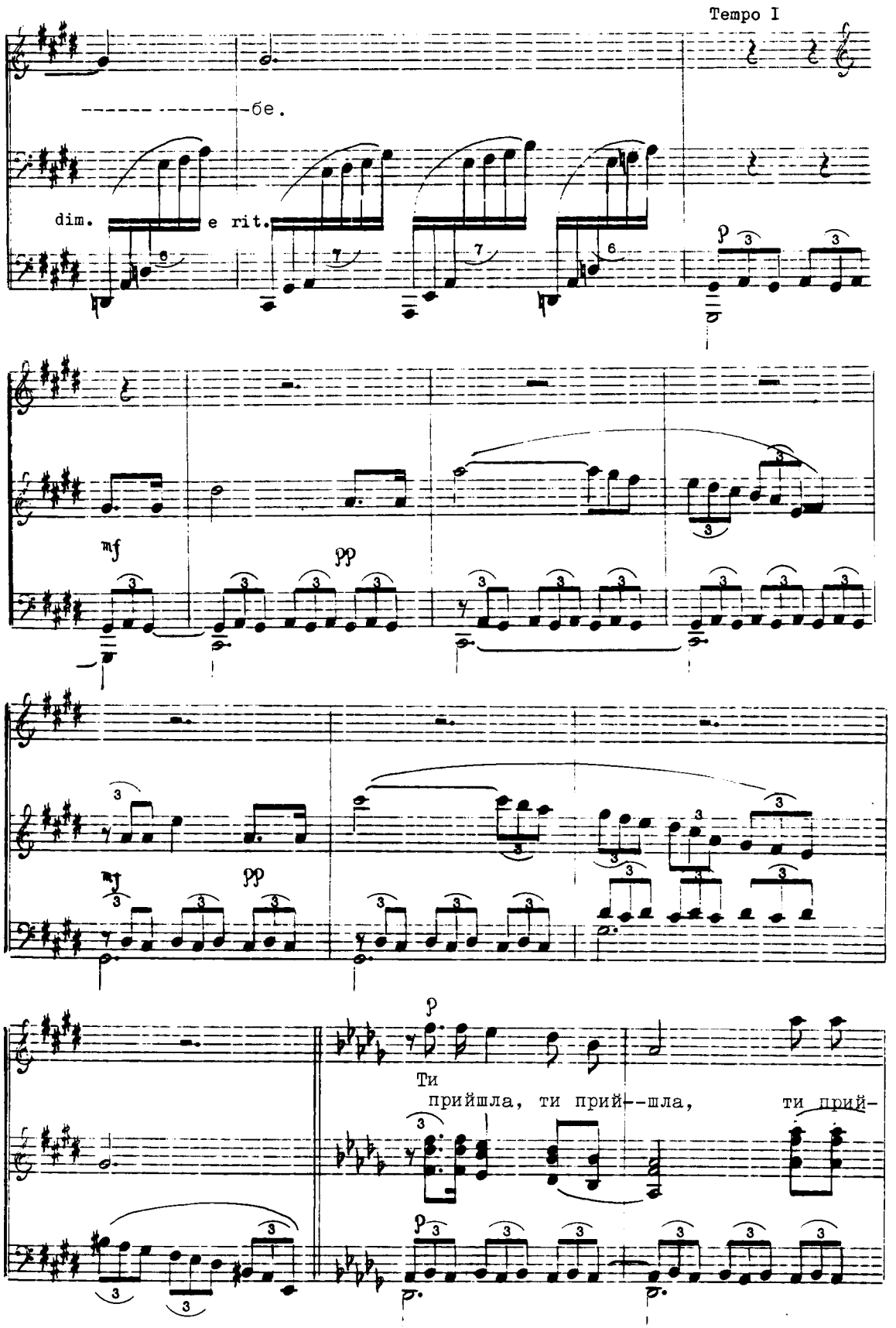
Tempo I
бе.
dim.
e rit.
mf
pp
mf
pp
p
Ти
прийшла, ти прий--шла,
ти прий-
p

шла, ти прий-шла і у-- мить, і у-мить важ--

ко--го тем-но--го ту- ма-ну у- мить розта-ну---ла ім------

ossia

ла.

pp

Коли ти в білому прийшла
Й нагнула постать тонкостанну —
Умить розтанула імла
Важкого темного туману.

Немов жаркі твої уста —
Стожари сонць відкрило небо.
І я не знав, та яснота
Пливла від сукні чи він тебе. 1969

ДІВА МАРІЯ

Для жіночого хору й соліста

Andante

Музика Миколи Фоменка

Piano

pp

mf

Ді-во Ма-рі--є, хва-ла То-бі! Зем-лі й на-ро-ди, як мо-ря при-

бій, ра-дісну сла-ву То-бі не-суть. О, бла-го-дат-----на,

щас--на путь! Ма--ти пречис-та, покров свя-тий Вір-ним пошли і про

ви-ни про-сти. Дай нам невтомне сер-дець-бит-тя Се-ред зем-

но-го жит-тя.

Ді----во Ма-рі-----є!

Poco animato, cantabile

Ді------во Ма-рі--------є!

На-ші пу-ті від-вер-тай від бі-ди, О, на--завж-ди! Ти

сяй-во да-ру-єш, о Ма-ти Христа. Най-мен-ня Тво-є роз-ми-ка--є ус-

ста. Ти на-ша від-ра-да й спів. Сла-ва То-бі на ві-ки ві-

Темро I

ків! Ді--во Ма-рі--є! Хва-ла То-бі! Зем-лій на-

Ді--------во Ма-рі--------є! Хва-

rall.

-ро-ди, як мо-ря при-бій, Ра-діс-ну сла--ву То-бі не-суть

ла То-бі! Ді--------во Ма-рі--------є!

О бла-го-дат---на щас-на путь! Ма-ти пречис-та, покров свя-тий

Хва-------ла То-бі! Ма------ти пре-чис-----та.

dim.

Вірним по-шли і про-ви--ни про-сти В темній скорбо-ті Ти нас не по-

Ма-----рі є! Сла

poco rit.

Allargando

кинь. Сла-ва То-----бі. А----мінь!

ва, сла--ва То-----бі. А---мінь!

Allargando

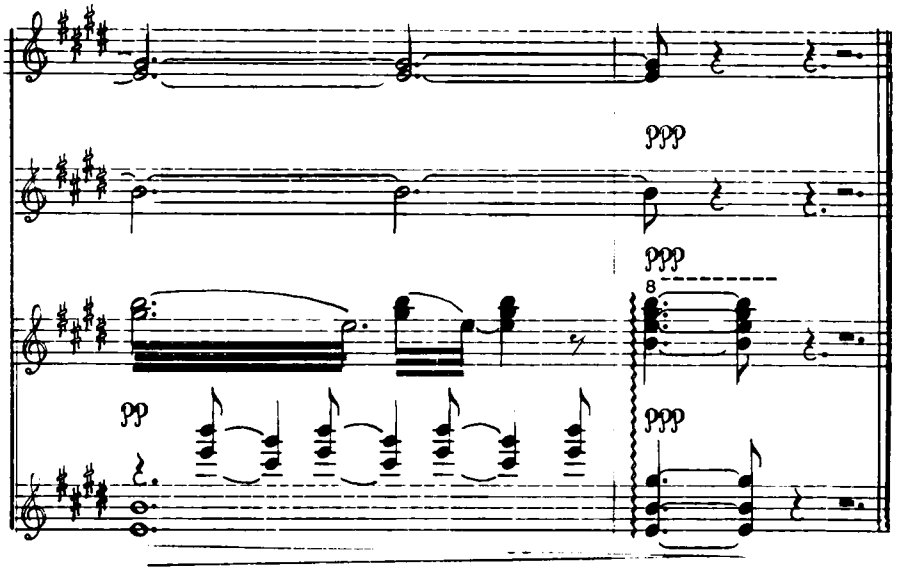

Діво Маріє, хвала Тобі!
Землі й народи, як моря прибій,
Радісну славу Тобі несуть,
О, благодатна, щасна путь!

Мати пречиста, покров святий
Вірним пошли і провини прости.
Дай нам невтомне сердець биття
Серед земного життя.

Діво Маріє! Діво Маріє!
Наші путі відвертай від біди
За́вжди й завжди́.

Ти сяйво даруєш, о Мати Христа.
Наймення Твоє розмикає уста.
Ти наша відрада й спів.
Слава тобі на віки віків!

Мати пречиста, покров святий
Вірним пошли і провини прости.
В темній скорботі Ти нас не покинь.
Слава Тобі, слава Тобі! Амінь!

ЮНАЦЬКИЙ МАРШ

Marciale

Муз. Гр. Китастого

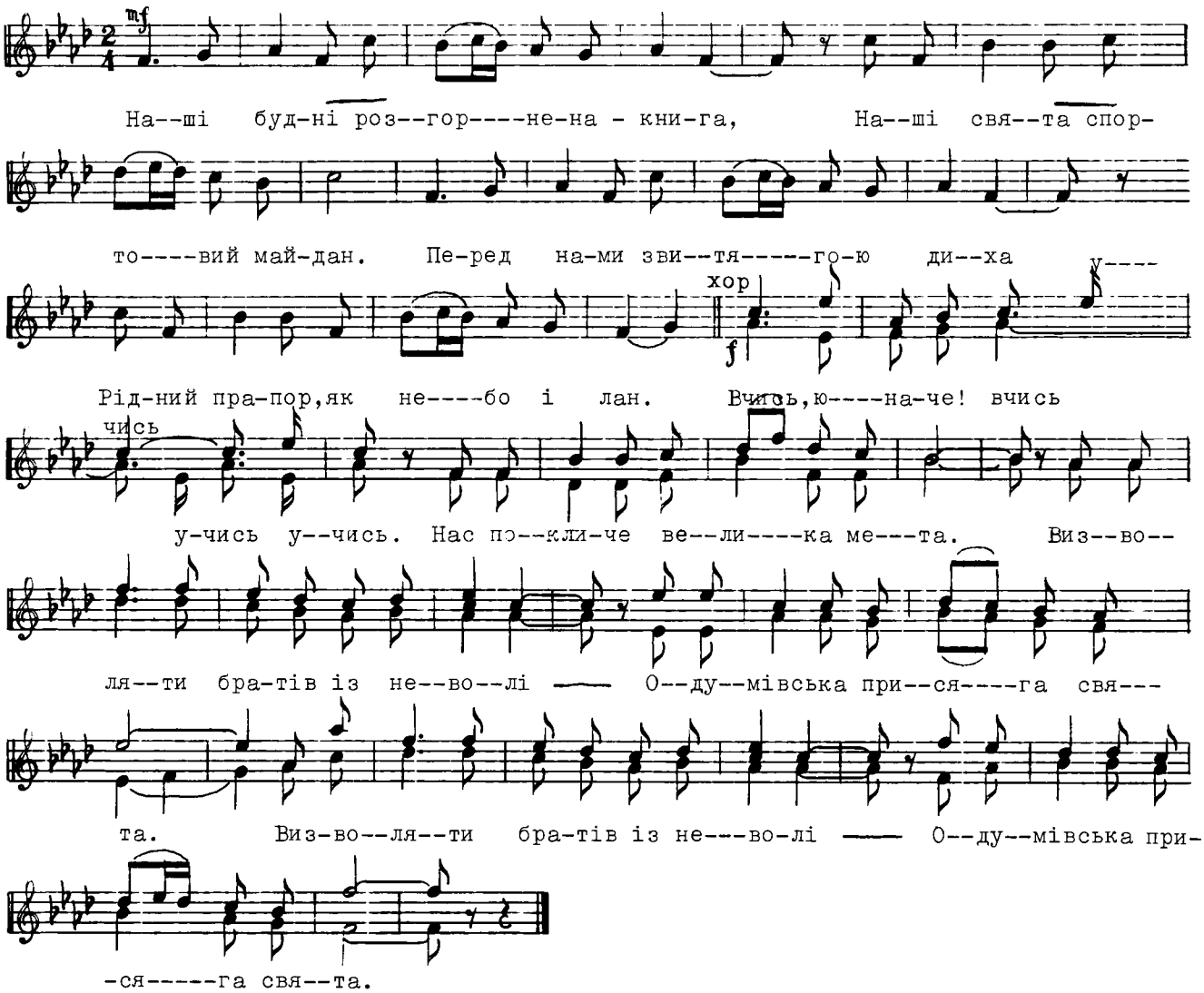

Наші будні — розгорнена книга,
Наші свята — спортовий майдан.
Перед нами звитягою диха
Рідний прапор, як небо і лан.

Приспів: Вчись, юначе! В заграву боїв
Нас покличе велика мета.
Визволяти з неволі братів —
Одумівська присяга свята.

Нами снять придніпрові долини,
Нами мріють верхів'я Карпат.
Кличе, кличе синів Україна,
І лютує слабіючи кат.

Приспів: Вчись, юначе і т.д.

Дух Богдана й Тарасова слава
Нам по вінця наповнять серця,
І постане соборна держава
З перемог молодого борця.

Приспів: Вчись, юначе і т. д.

ПРИМІТКИ

«Марш Чернігівської Січі» (Ми йдем на бій...). Слова написано в Чернігівській Січі 1941 р. Музика Гліба Лепшинського (1941 чи 1942). Співали вояки сотні Павла Стрільця (псевдонім).

«Партизанська», музика Миколи Фоменка (1942). Слова написано 1941 р. Виконували козаки Чернігівської Січі, а пізніше квартет у Нью-Йорку. Записано на платівці у п'ятдесятих роках.

«Отаман Стрілець» (Ой у полі над могилою...), музика Миколи Фоменка (1942). Слова написано 1942 р. після бою з німцями. Тоді Павло Стрілець, колишній вояк війська Української Народної Республіки, а пізніше полковник Червоної армії, був поранений і незабаром помер, порозбивавши прикладом на сосновому пні радянські ордени, якими він був нагороджений за відвагу. П. Стрілець, великий український патріот, був одним із організаторів Чернігівської Січі та її отаманом. Цю пісню співали в Україні багато разів. У виконанні Ізабелли Орловської вона записана на платівці «Пісня України» (п'ятдесяті роки). Є вона також на платівці «Чорний ліс» (сімдесяті роки) у виконанні Михайла Мінського.

«Карпатські січовики», музика Григорія Китастого (1945). Слова написано 1944 р. на околиці Праги в Чехословаччині (див. «Як я написав пісню 'Карпатські січовики'» у книзі *Творчість Яра Славутича: Статті й рецензії* за ред. Володимира Т. Жили (Едмонтон, 1978). Виконала вперше Капеля Бандуристів. Тоді ж ця пісня була записана на платівку в альбомі капелі. Пізніше виконували різні хори по українських осередках, у. т. ч. хор під орудою о. Миколи Бриня в Міннеаполісі та хор «Дніпро» в Едмонтоні під орудою Романа Солтикевича. Пісня вийшла у світ окремим виданням 1946 р. в Авґсбурзі.

«Київ» (1953). Поклав на музику Роман Бородієвич у Філядельфії. «Полтавська битва» (1959) покладена на музику 1978 р. Романом Бородієвичем там же.

«Конотопська слава» (1949), музика Григорія Китастого (початок сімдесятих років), записана на платівці «Гетьмани» у виконанні Михайла Мінського.

Слова до кантати «Слава Мазепі» написано 1943 р. в Батурині. До поправленого й доповненого тексту склав музику Микола Фоменко 1959 р. в Нью-Йорку. Виконував хор під орудою Юрія Оранського у Філядельфії.

«Монолог перед шаблею» (1959) — з поеми «Мазепа». Автор і Микола Фоменко працювали над оперою на цю тему протягом п'ятдесятих років. Опера залишилась не закінчена через несподівану смерть композитора. Записано на платівці «Гетьмани» у виконанні Михайла Мінського. Виконував також Лев Рейнарович 1959 р. й пізніше.

«Дует Мазепи й Мотрі» (1949) — з лібретта до опери «Мазепа». Музику склав Сергій Яременко (1972).

«Саскачеванка» (1967) записана на платівці «Шумить зелена Верховина» у виконанні едмонтонського хору під орудою Сергія Яременка, автора музики, на початку сімдесятих років.

«Ти прийшла» (1969) — найновіший музичний твір Ігоря Білогруда, складений 1978 р.

«Діва Марія» (п'ятдесяті роки) підібрана до готової музики Миколи Фоменка. У виконанні Ізабелли Орловської записана на платівці «Микола Фоменко». 1977 року виконував хор «Веснівка» у Філядельфії під орудою К. Зорич-Кіндрацької.

«Юнацький марш» (Наші будні — розгорнена книга), музика Григорія Китастого (п'ятдесяті роки), офіційно прийнято як марш юного ОДУМ-у. На ці самі слова Михайло Мінський написав свою музику на прохання СУМ-у, але вона не поширилась.

«Дума про Кемптен» (1947). Написано слова підчас насильної репатріяції переміщених осіб. Текст на листівках розкидали в Авґсбурзі та в інших містах, де були табори. Автор музики, Григорій Китастий, виконував її в супроводі Капелі Бандуристів у Нью-Йорку на початку п'ятдесятих років. Тоді ж було і створено цей симфонічний твір, що має вийти окремим виданням з огляду на його великий обсяг.

Видавництво «Славута» висловлює щиру подяку проф. Юрієві Оранському за надсилку деяких нот до музичних творів композитора Миколи Фоменка та за проведену коректу кантати.

ЗМІСТ

Марш Чернігівської Січі (музика Гліба Лепшинського) 3
Партизанська (музика Миколи Фоменка) 5
Отаман Стрілець (музика Миколи Фоменка) 7
Київ (музика Романа Бородієвича) 10
Карпатські січовики (музика Григорія Китастого) 17
Конотопська слава (музика Григорія Китастого) 19
Слава Мазепі, кантата (музика Миколи Фоменка) 22
Монолог перед шаблею (музика Миколи Фоменка) 45
Дует Мазепи й Мотрі (музика Сергія Яременка) 50
Полтавська битва (музика Романа Бородієвича) 60
Саскачеванка (музика Сергія Яременка) 63
Ти прийшла (музика Ігоря Білогруда) 64
Діва Марія (музика Миколи Фоменка) 70
Юнацький марш (музика Григорія Китастого) 76
Дума про Кемптен, в окремому виданні симфонічна поема (музика Григорія Китастого)

N
D
532024